

MESSO

DE CAMPOS

DEGUÉ ESSER LA MAR
QUE SE'N VA DUR UN BON
CARAMULL DE DUROS
DELS XIRINGUITOS?

RESSÒ

Revista mensual
ANY 1
Juliol - Agost 1989

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i correspondència:
Apartat de Correus núm. 40 - Campos

Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador fotografia: Fotos Vidal

Col·laboradors:

Pere Adrover
Miquel Adrover i Montserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Damià Andreu Verger
Toni Amengual
Sebastiana Ballester
Tomeu Barceló
Francesc Blasco
Tomeu Burguera
Pilar Cerezuela
Flo Combis
Sebastià Covas
Joan d'es Cafè
Joana Dora
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink

Josep Lladó
Jaume Lladó
Cosme Mas
Gori Mas
Magdalena Mas
Julià Mascaró
Joan Montserrat
Miquel Montserrat
Pere Ollers
Magdalena Rigo
Miquel Roig
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Núria Vives

Subscripció: 1.900 ptes. anuals
Peus d'aquest exemplar: 175 ptes.

Depòsit legal: PM.951-1.988

Imprimeix: Informacions Llevant, S.A.
Tel. 55 03 28

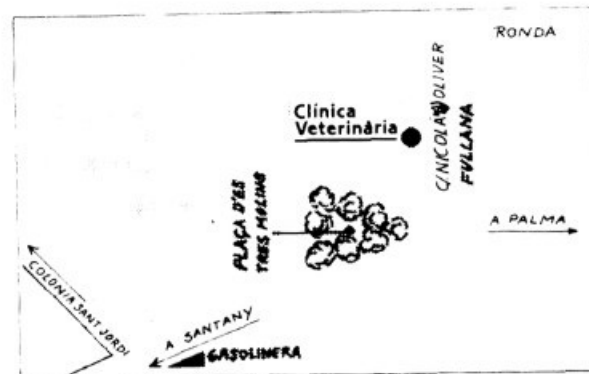
L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista RESSÒ.

Editorial.....	3
Lletres a la tieta.....	5
Notícies de la Sala.....	6
Salvem es Trec.....	7
Eleccions Europees.....	8
Entrevistes bars platges.....	10
Diuen que.....	13
Notes d'Església.....	14
La canalització d'aigües.....	15
La lenta agonia del Cinemà.....	16
Fent una volta per la vila.....	18
Concurs de redacció.....	19
Enquestes.....	20
Plà focal.....	23
Club ultralleugers.....	23
Grup transmissions.....	23
Entrevista Damià Andreu.....	24
Esports.....	25
Passatemp.....	27
Opinió.....	30
El nostre terme segons els aucells.....	31

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65 07 31 - CAMPOS

- * **VACUNES**
- * **RAIGS X**
- * **CIRUGIA**

HORARI: Dilluns a divendres, de 16,30 a 21
Dissabtes, de 10,30 a 12,30 i de 17 a 20

El tema de l'adjudicació de l'explotació dels «xiringuitos» ha passat d'esser una qüestió que només interessava a uns pocs, a tenir una forta rel·levància dins la temàtica local.

D'un sistema d'adjudicació arbitrària de les concessions (de dubtosa legalitat), es va passar l'any passat al sistema del sobre tancat. Cada persona o societat interessada per aconseguir una explotació fa una oferta, la qual és estudiada per l'Ajuntament, el qual accepta la més alta, encara que a part dels doblers hi ha altres criteris que també poden decantar el favor municipal cap a una banda o l'altra. Aquests criteris poden esser: haver tengut càrrec abans d'un negoci d'aquests tipus, garantir la neteja de la platja, la seguretat dels banyistes, etc.

No hi ha cap dubte, i així ho assenyala la llei, que l'Administració té la facultat de la discrecionalitat. És a dir, en aquest cas en concret, l'Ajuntament no es limita a realitzar un treball de computadora, adjudicant la concessió a l'oferta econòmicament més alta. Pot tenir en compte altres factors que determinin que una oferta econòmicament més dèbil pugui esser més beneficiosa per l'interès públic.

Un exemple d'això, sense sortir de Campos ni de l'assumpte que aquí tractam, seria el cas d'un «xiringuito» que feia anys que era explorat per un campaner. L'any passat, un extern n'oferí més que aquest home, però el consistori campaner decidí seguir atorgant-lo al campaner, donat que la diferència entre les dues ofertes no era excessivament quantiosa i en canvi els beneficis quedaven a la vila.

El que ha passat enguany ja és ben diferent. Aquí ja no es tracta de primar locals sobre externs, ni d'una petita diferència econòmica entre unes piques i altres que faci ridícula tota discussió.

Aquí ens trobam amb una diferència de quasi 15 milions entre els ofertants que han perdut i els que oferien els que han guanyat, és a dir, que entre el que ha ingressat l'Ajuntament per aquest concepte, i el que hagués pogut obtenir cas d'aprovar les ofertes presentades per en Pau Burguera i na

Coloma Taberner s'hi peguen 15 milions de pèrdua per al poble de Campos. Els campaners es demanen com pot esser que un Ajuntament tan efectiu a l'hora de cobrar els impostos municipals pugui deixar de guanyar una quantitat com aquesta. Tal vegada li sobren els doblers? Cas d'esser així, agrairíem que en fes una bona rebaixa en les contribucions.

La indignació popular per aquesta decisió s'ha pogut sentir a qualsevol tertúlia o conversa de cafè. El poble no hi creu en els arguments donats per en Guillem Mas provant de justificar una decisió tan injustificable. El fet que darrera en Pau Burguera i na Coloma Taberner hi pugui haver un empresari campaner, i que manté un contenciós amb un funcionari de Costes (i no amb aquest organisme) **NO IMPLICA ABSOLUTAMENT RES**. La Constitució espanyola reconeix la presumpció d'innocència mentre no hi hagi una sentència judicial.

La por de la majoria municipal a l'existència d'un monopoli en l'explotació dels serveis de les platges és absolutament desfasada en el context polític-econòmic en què vivim. Si el nostre ordenament jurídic reconeix el lliure mercat, la lliure empresa, **NINGÚ**, ni tan sols els poders públics, pot impedir que la iniciativa privada es desenrotlli allà on l'interessi, respectant sempre les disposicions i límits marcats per la llei.

Del possible cost social que es donaria, si l'Ajuntament no concedia les instal·lacions als mateixos concessionaris que l'any passat, quasi val més no parlar-ne. Es tracta de matemàtica pura. Si uns necessiten 20 treballadors, els altres també en necessitaran per l'estil. El canvi de titular en el negoci no comporta reducció dels llocs de feina.

Ens podríem estendre més sobre aquesta qüestió, però creim que ja hem deixat ben clar quina és la nostra opinió. Confiam que, almanco, no se'ns acusi de voler defensar uns determinats licitadors pel fet que pertanyin a un determinat partit polític. Arguments de tan poca categoria només poden fer sospitar l'existència de motius incerts i no gens honests per part de qui se'n serveix.

Punts de venda de RESSÒ:

Autoservei **ES CAMPANAR**
 Bar **LA TORRE**
 Impremta **ADROVER**
 Forn de **CAN PERE**
 Autoservei **CAN VERDERA**
CA S'ESPARTER
 Estanc de **CAN MITXO**

Granja **SES VOLTES**
 Botiga **CAN SION**
 Estanc de **CAS MOSSET**
 Bar **TURISME**
 Autoservei **ANTÒNIA ROIG**
 Estanc **CAN POMARET**
 Es **REBOST**

Merceria **CANA MONGETA**
 Magatzem **CAN OLIVERET**
 Foto **VIDAL**
 Forn **CAN SBERT**
 Botiga **ADROVER**
 Impremta **ROIG**
 Gestoria **ADROVER**

Lletres a la tieta

Campos Juliol - 89

Benvolguda tieta, esper i és el meu desig que, en rebre la present la vostra salut sigui immillorable; per aquí tots bé, com sempre.

Em suen els braços i per això veureu que aquest foli sembla tacat a la banda d'abaix a la dreta, i és que tieta ha arribat la calor, una calor feixuga, humida com sempre i que acaba amb les poques ganes que poguem tenir de fer qualque cosa. El que més m'emprenya de la calor és la suor; és com si sempre anassis brut i et surt com una gorradura i llavors quan et grates t'omplis les ungles de cascarrulles, de pell morta, un merder tieta. Un merder que es veu augmentat si t'escaldes. Jo, tieta, som molt escaldador, m'escald pel clatell i enmig de les cuixes i vengà «polvos talco» que llavors fan com una pasteta... res, una verdadera brutor, però tant de bo que fan efecte.

Enguany hi ha hagut escaldades d'aquelles històriques i en les quals els polvets no hi tenen res a fer. Ho podeu ben creure i si no, ho demanau a l'amo En Pau de Sa Síquia o a madò Coloma Taberner... encara caminen mig aixencats, és com si haguessin fet el Tour de França sense sillín. Els que també se n'han duit una bona escaldada són els botiguers de la vila, els han obert un supermercat molt gros i més de dos ja han dit que haurien de tancar el negoci i qualcun ja ho ha fet. I és que el món canvia, tot va a l'engrós i la gent, que som tots, més dura que un sac de martells, com a babaus a comprar carretades de coses que no havíem de mester però que tenen bon preu.

Durant tota la història de la vila les botiguetes han estat més que el lloc on trobàvem els queviures necessaris; allà sabíem les noves del poble, les xúl·leres, posàvem els veïnats damunt davall, trèiem els ulls als quatre bufes del moment, sabíem quantes n'hi havia d'embarassades i aquelles que havien fet Pasqua abans del Ram, els morts, el metge i l'apotecaria de guàrdia... eren vertaders centres d'informació, però vaja això era quan la gent no frissava per anar a veure la senyoreta Soriano i podia seure vint minuts o més dins la botiga. I dic seure, tieta, perquè vós sabeu ben cert que fins i tot hi havia cadires, i en aquests invents les úniques que seuen són les caixeres i, de pressa de pressa, un darrere l'altre, a omplir i buidar els carretons i adéu si ve bé. No és tieta que jo vulgui discutir el dret que d'aquestes persones a obrir els seus grans negocis, però com que sabeu que no estic per un duro seguiré pagant desset pessetes més per un litre d'oli i compraré on sempre he comprat.

Aquesta vegada, ja veis que va d'escaldades i els qui se'n varen dur una de bona varen ser els mestres que com agraïment als seus serveis es trobaren amb les antenes «neteजारabrisas» dels seus cotxes fetes un nyarro o també quan alguns al·lots confongueren la façana de l'escola amb la pissarra i com si no haguessin acabat les ganes de fer feina, donaren exemple de la seva poca maduresa i deixaren clar que en comptes d'anar a fer BUP seria més adient tornar a començar l'E.G.B. i, el pitjor de tot és que encara devien pensar que la seva malifeta era una brometa d'allò més divertit. Hi ha moltes maneres, tieta, de demostrar que es comença a ser adults, però sense dubte aquesta no és la millor i segurament amb el temps això ho entendran els autors i mai no bravejaran d'aquests fets.

Deç de sempre, tieta, Campos ha pogut sentir-se satisfet de la tranquil·litat que gaudien els seus habitants. Part d'aquesta tranquil·litat s'ha anat perdent durant els darrers anys i de manera especial a partir de l'any passat. Robatoris, alguns problemes de drogues, conductors renouers i darrerament sembla que un grupet de joves ha fet destrossa a la pista per valor de més del milió i mig de pessetes. Pareix però, que ja han estat localitzats i ara només cal evitar que fets tan desagradables siguin erradicats de la quotidiana convivència campanera.

Quan parlam d'escaldades, tieta, sempre em record el que vós em deis: «un brot de mata que toqui pell» i la veritat és que no sé si fariem net de mates perquè tothom grata amb un pic i per allà on també graten de valent és per la residència. Ningú no n'ha parlat gaire però es diu que se'n duen el material que havia de permetre deixar-la enllestida i també se n'han duit un bon grapat d'eines. És clar, tieta, que el culpable no és el que tots pensam però tampoc no ho som els campaners que hem de pagar dues vegades les rajoles. Creis que quan fan obra per ells deixen el material a l'abast de qualsevol rata? i ara el cerquen devers Cala d'Or, però n'hi ha que diuen que no ha surtit de la vila. Jo no sé on és ni tampoc em toca a mi anar-ho a cercar, l'únic que sí em pareix clar és que si amb les coses pròpies anam alerta amb les de tots s'hi han d'extremar. I és que són molts de duros tudats en molt poc temps.

Res tieta, també us volia parlar de les tàperes i de les festes que ja s'acosten i de la mala anyada i de la temporada turística que no es veu amb massa bons ulls i d'una gran obra que fan a La Ràpita en temps de vacances i dels aparcaments del Trenc que ja funcionen... Res, tieta, tot un enfiloll de coses que queden per una altra vegada.

Per acabar només recordar-vos que seguim tan desnormalitzats com sempre i que és una llàstima que la paperassa electoral no es fongui una vegada passades les eleccions.

Adéu i fins el mes que ve.

Una besada del vostre nebot.

Cartes dels lectors

Som un campaner que faig feina a Ciutat i he sabut que la nostra Corporació Municipal ha deixat perdre més de 14 milions de pessetes, que hauria pogut ingressar en benefici de tot el poble. Els motius per no concedir l'exploració dels bars de les platges al empresaris campaners que haurien pagat aquests 14 milions més de pessetes no poden convèncer a ningú. Està molt clar que tant el Batle com els onze regidors que varen dir amèn **han mostrat massa el llautó**. Ara, el mal ja està fet. Voldria, però, fer unes quantes reflexions:

a.- Com és possible que cap entitat o grup de Campos hagi denunciat públicament i de manera clara el que pensa la major part del poble? Tan covards som?

b.- Fins quan ens limitarem a comentar les corrupcions només als cafès i a ca nostra? Hem d'acceptar-ho tot? I l'any que vé, tornarem a ser còmplices muts d'aquests escàndols?

Que Déu, o el qui sigui, ens ajudi a ser més valents i a saber aturar els peus a

qualsevol casta de corrupció.

Un campaner a Ciutat
Perdonau que no firmi la carta amb el meu nom. De fet, lo important és lo que dic i no qui som.

ENCARA NO SOM EUROPEUS

El muntatge que certs membres del nostre Consistori han organitzat amb el tema dels «xiringuitos» hauria estat un escàndol públic a qualsevol municipi europeu. Són massa milions de pessetes que no sabem per on han pres. En tot cas no cap al cofre dels doblers del nostre Ajuntament.

Jo proposaria, encara que no em facin cas, que els regidors que varen acceptar que «volassin» 15 milions de pessetes del nostre cofre **reintegrin al poble els doblers que han deixat fugir**. Sou 12, no? Idò ja ho sabeu: 15 entre 12, toca a 1,250.000 perhom. Vos ho mereixeu, per mal administradors...

M.A.B. Campos

Després del que ha passat amb el tema dels xiringuitos, només em surt aquest pensament del cap: no seria millor municipalitzar l'administració dels bars de les nostres platges? No està bé ja de que uns pocs es facin d'or des de fa tants d'anys i Campos, els seus 5.500 habitants, vegin com encara els hi prenen 14.600.000 ptes? Vos heu imaginat els **centenars de milions** que podria ingressar l'Ajuntament i dedicar-los a millores col·lectives? Tot seria que l'Ajuntament miràs per tot el poble i no únicament per uns pocs campaners. I seria molt fàcil: una **empresa municipal**, com fan altres municipis mallorquins, seria l'administrador dels bars i serveis de les nostres platges. Els beneficis serien per a tots els campaners. I, ho repetesc, es tracta d'uns beneficis importantíssims que servien per millorar **tot el poble**.

Un economista

Senyor director, som un lector habitual de la seva revista, per això és que m'agradaria emprar-la com a mitjà de la meva crítica.

El passat 13 de juny es va emetre per TVE Balears el

programa «Trast» dedicat al nostre poble i que recorre els mercats dels diferents pobles de Balears.

Els senyors de la televisió varen venir a enregistrar el programa un dijous, quan tots sabem que el dia bo a Campos és el dissabte. Deu ser que el dissabte no es fa feina a la televisió.

Podem destacar el poc professionalisme de na Lina Pons, amb preguntes totalment fora de contestació. La meitat d'entrevistes sobraven, només podriem salvar: Antoni Lladó, Antoni Mas, i Joan de Can Pau; les altres feien empegueir qualsevol. Tal vegada això sigui per tan malament com ho feia l'entrevistadora. Hem de destacar també l'actitud provocativa, del càmera a l'hora de filmar, amb unes instantànies que pareixia que es fotien del personatge entrevistat.

En conclusió, aquest programa «Trast» no va demostrar la realitat humana, cultural, i molt menys social, del nostre poble. El que sí que va aconseguir va ser fer empegueir qualsevol campaner que estàs davant la televisió i deixar el poble de Campos amb un concepte molt baix davant tota Mallorca.

Un i Sol

S'Alqueria Blanca

Sr. Director li prec que publiqui aquest glosat, que vaig sentir en boca d'un alqueriablancer, el qual em demanà conservar l'anonimat. Estan dedicades al malmenat paratge de Sa Barca Trencada. De la qual cosa li estaré agraït.

Era l'any vuitanta-nou.
Quedà una història gravada:
Sobre sa Barca Trencada.
Quedàrem sense consol.

Aquelles mates des comellar,
aquells ullastres i alaverns,
aquells pins carregats de béns:
tot ho varen rabassar.

Aquell paisatge tant bell

que s'Alqueria tenia
just abaix de na Martina.
Qualsevol extern que hi venia
tenia un redol per ell.

Quan ho varen començar
grues, màquines i camions
envestiren com a lleons,
com si haguessen d'atacar.

S'Alqueria se va enfadar
i arreveixinàrem ses celles
envestírem com a abelles,
que mos volíem defensar.

Aquella paret gruixada
que mos feren dins es camí,
en deu minuts va botir,
va quedar ben esflorada.

Aquells padrins estimats,
com molts podem recordar,
on s'anaven a banyar?:
Sempre an es Caló des Macs!

Aquest calonet des Macs
sempre durà rencor,
per no tenir compasió
des nostres avantpassats.

A punta de compressor
espenyaren totes ses roques;
ja pareixen persones loques!
això ja no te perdó.

Adiós calonet des Macs
adiós Barca Trencada.
Vos farem qualque passada,
encara no mos n'hem anats.

Un alqueriablancer

Notícies de la Sala

Al ple ordinari de juny, celebrat dia 6, es varen atorgar les concessions de les instal·lacions de serveis de les platges del nostre terme municipal.

El Consistori aprovà el dictamen de la comissió de govern que establia les següents adjudicacions:

- Platja de Sa Ràpita (Son Durí):

100 hamaques i 25 ombrel·les, a Francisca Lliteras Sastre, per 340.000 ptes.

- 1 quiosc-bar, a Francisca Lliteras Sastre, per 1.000.000 ptes.

- Platja de Ses Covetes (Es Murters):

100 hamaques i 25 ombrel·les, a Tomeu Julià Pomar, per 1.075.954 ptes.

- 1 quiosc-bar, a Francesc Pizà Tous, per 2.550.000 ptes.

- Platja d'Es Trenc (Sa Creu d'en Tem):

400 hamaques i 100 ombrel·les, a Guillem Adrover Lladó i Francisca Lladó Mas, per 2.310.000 ptes.

- 1 quiosc-bar, a Sebastià Sagreras Fullana, en representació de «Servicios Isleños S.A.», per 4.455.000 ptes.

- Platja d'Es Trenc (caseta del motor):

1 quiosc-bar, 300 hamaques i 75 ombrel·les, a Esteve Sánchez Ruíz, per 6.160.000 ptes.

- Platja d'Es Trenc:

1 quiosc-bar, 500 hamaques i 125 ombrel·les, a Joan Mascaró Gomis, per 8.795.000 ptes.

- Platja Raconada de S'Estany:

500 hamaques i 125 ombrel·les, a Antoni Bordoy Adrover, per 6.740.000 ptes.

1 quiosc-bar, a Miquel Covas i Guillem Bauçà, per 3.960.000 ptes.

La decisió municipal de concedir l'explotació a les persones abans esmentades, aprovada amb els vots de Unió Campanera, Partit Po-

pular i el regidor independent Miquel Bonet, va resultar molt polèmica, ja que s'havien presentat quatre pliques pels «xiringuitos» d'Es Trenc i de la platja d'Es Murters, a càrrec d'en Pau Burguera i na Coloma Taberner, els quals oferiren en total 14.640.810 pessetes més que els adjudicataris.

El regidor del PSOE, n'Antoni Ballester, explicà el seu vot negatiu a la concessió otorgada, assenyalant que el municipi deixava de guanyar quasi 15 milions, deixant de banda unes ofertes econòmicament superiors. Apuntà la seguretat de guanyar que havien tengut alguns dels adjudicataris, ja que només havien ofertat els mínims corresponents a cada lot.

En Guillem Mas insinuà que darrera aquestes quatre ofertes hi podria estar involucrat un empresari campaner, el qual -segons el batlle- manté un contenciós amb la Prefectura de Costes. Explicà, també, que en cas de concedir-se les explotacions demanades per en Pau Burguera i na Coloma Taberner, això suposaria l'existència d'un monopoli del 69 per cent dels serveis, la qual cosa podria perjudicar a l'usuari. El possible cost social per les famílies que es que-

darien sense feina, va esser una altra de les motivacions de la majoria per adoptar aquesta decisió.

N'Antoni Ballester replicà, finalment, que hi podria haver un intent de castigar a unes persones determinades, i respecte al possible contenciós amb Costes, indicà que tots els «xiringuitos» havien tengut problemes amb aquest organisme, i per tant no considerava vàlida aquesta argumentació.

Altres punts tractats pel Consistori foren l'aprovació definitiva de la Unitat Residència n° 1 de la urbanització de Sa Vinyola i l'aprovació del Pla Parcial de Ca'n Barbut, de la qual és promotor en Joachim Wagner.

Es decidí informar als promotors de la urbanització de Sa Marineta de Campos d'una sèrie de deficiències tècniques que cal que resolguin.

S'aprovà el reglament municipal de normalització lingüística, el qual es posarà a informació pública per a que tothom que ho vulgui hi pugui fer les alegacions oportunes, abans de la seva aprovació definitiva.

Sebastià Roig, president de la comissió de Cultura i Assumptes Socials, presentà la

proposta de realitzar una enquesta sociocultural a Campos, amb la finalitat de conèixer les possibles necessitats del poble en aquesta matèria. Es durà a terme a l'estiu, mitjançant estudiants que vulguin fer aquesta feina, cobrant a tant per enquesta realitzada.

També s'informà de la posada en marxa d'un servei d'assistència domiciliària per a la tercera edat en col·laboració amb l'INSERSO.

Finalment, s'aprovà, amb el vot favorable dels regidors de Unió Campanera i Partit Popular, demanar la integració del municipi de Campos en la Federació d'Entitats Locals de Mallorca, agrupació que pretèn reunir a tots els municipis de l'illa. Es decidí, però, posar una sèrie de condicions a aquesta institució.

N'Antoni Ballester i en Miquel Bonet votaren en contra ja que eren partidaris de discutir les possibles diferències una vegada haver ingressat dins la Federació, sense posar condicions abans de formar part d'aquesta. El batlle es va abstenir, ja que considerà que les dues propostes eren bones.

Redacció

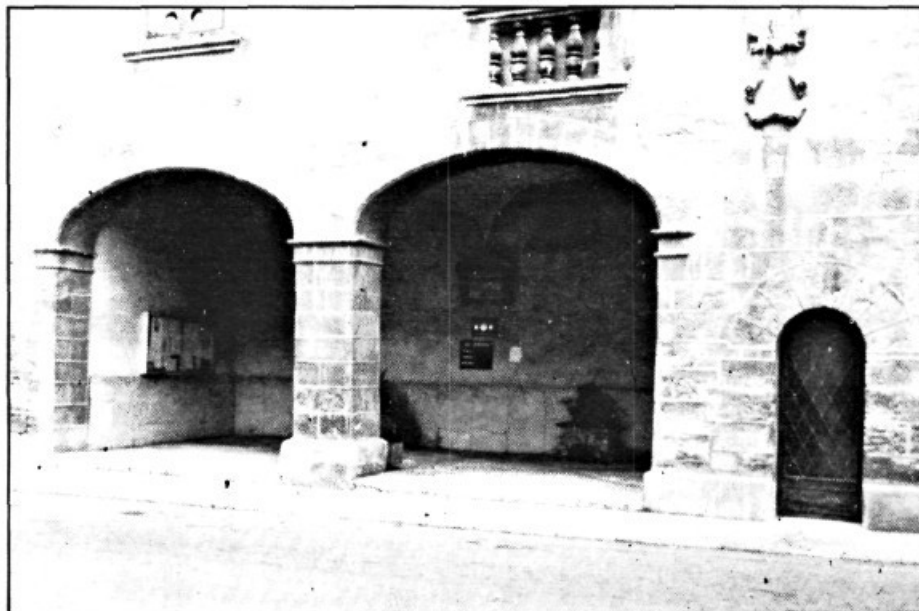

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

Ja vàrem salvar es Trenc de la urbanització. Ara el salvarem de la degradació

Gràcies a les pressions de tota mena per conservar Es Trenc, aquest fou declarat el 31 de Març de 1984 «Àrea Natural de Especial Interés». Tot i que aquest grau de protecció és insuficient, encara sembla massa estricte pels qui dia a dia ignoren l'esperit de la llei, destruint els darrers valors ecològics al Trenc.

Aquesta pressió popular demostra que ESTIMAM ES TRENC. També ho demostra el fet de què la majoria de mallorquins estam d'acord en complir la sentència que obliga a les autoritats autonòmiques a fer efectiu el benefici potencial dels qui compraren terrenys a baix preu i els requalificaren per a negocis especulatius. De fet, uns centenars de milions de pesetes és el que valen uns pocs quilòmetres d'autopista. Els mateixos que s'escandalitzen d'aquesta indemnització són els que cada dia ens proposen dedicar tallades molt més grosses del diner públic a la construcció de tot tipus de projectes faraònics.

Però els fets demostren que els nostres polítics encara no han captat el sentiment popular que demana protecció pel Trenc i, lluny de fer cas als informes dels científics, duen a terme una política d'utilització -explotació d'aquesta zona, causant-li una greu degradació.

La desídia dels qui haurien d'actuar ens obliga a difondre una sèrie de consells que tota persona amb un mínim de seny complirà. Si volem tenir Trenc per molts d'anys, avui mateix posarem en pràctica el...

DECÀLEG DE L'AMANT D'ES TRENC

1.- Estimaràs el Trenc més que la pròpia comoditat. Si volem gaudir d'instal·lacions turístiques (velo-

mars, barç, restaurants...) utilitzarem les platges ja degradades de Mallorca, que malauradament són moltes. El Trenc el reservarem pel contacte directe amb la natura, i repudiarem la seva artificialització.

2.- No utilitzaràs el cotxe al Trenc. Accedirem al Trenc per La Ràpita, Ses Covetes o la Colònia de Sant Jordi. Els científics que han estudiat els fràgils ecosistemes dunars desaconsellen el tràfic rodat pel camí de la Salinera. El tràfic de fins a 2.000 cotxes diaris per aquest camí, té un impacte negatiu sobre la flora i la fauna que hem d'evitar. Els únics beneficiats són els xiringuitos i el restaurant que, per cert, fou construït il·legalment.

3.- Disfrutaràs les festes. Gaudirem sens límits de la Natura que, gràcies al nostre comportament exemplar, serà magníficament conservada. La contemplació de la destrucció que dia a dia augmenta no ens impedirà disfrutar de la natura. Ben al contrari!: reforçarà la nostra convicció que ja hem arribat massa lluny. I ens durà a actuar a favor de la conservació.

4.- Honoraràs la mare natura. L'acceptarem tal com és. Amb els seus «defectes» i les seves virtuts. Les seves aigües clares i els seus cards marins. Els nombrosos animals «molests» (paparres, moscards, grumers...) no ens han d'impedir disfrutar del Trenc. No la profanarem amb les nostres fems. Ni tan sols utilitzarem les papereres: el fems anirà directament a casa perquè d'altra manera obligam a un artificial i oneros sistema de recollida.

No l'embrutis tirant aquest paper. Dóna'l a una

altra persona. De segur que hi trobarà alguna informació que desconeixia.

5.- No mataràs. Malgrat pugui semblar inofensiu, un simple passeig per les dunes o el Salobrar a peu, en cotxe o moto, produeix un mal irreparable. Recordarem que les dunes són **infinitament més fràgils** que altres ecosistemes, per exemple un alzinar, on ens hi podem passejar (deim passejar, no «fer l'indi» tranquil·lament sens destruir la natura. No permetrem que els nostres jocs, o els dels nostres fills, es facin sobre les plantes que són l'ànima de les dunes. No farem dinarots, ni paelles, ni acamparem al Trenc.

6.- No seràs infidel. Els amants del Trenc som fidels. No podem caure en la contradicció de donar suports econòmic als qui el prostitueixen. Si volem ombra i beguda fresca, prescindirem de llogar la temptadora comoditat del para-sol permanent i de consumir als xiringuitos: durem els nostres propis para-sols, les tovalloles i les gelceretes (tenim cames i braços per aconseguir-ho, no és necessari l'ús del cotxe).

7.- No robaràs. El poble de Campos ha sacrificat el benefici a curt termini per una riquesa natural incalculable a llarg terme. Per això el lloarem. I encara més, el compensarem econòmicament comprant els queviures als comerços del poble i mai farem consumició al restaurant il·legal de la platja. Les empreses concessionàries de la degradació (dita explotació) de la platja aprofiten la cortina de fum d'una petita contribució econòmica a la butxaca de l'Ajuntament per fer el gran negoci sens cap mira per la protecció del Trenc.

8.- No tindràs mals penesaments. Ni en el cas de trebuchar el cap pensarem en construir àrees de serveis dins el Trenc. No trobarem que la devastació del macroaparcament és útil. El nostre cervell no donarà crèdit a l'asfaltat del camí de Sa Salinera. Repugnaràn al nostre enteniment els passejos per les dunes en motos, Suzukis i altres estris.

9.- Difondràs el contingut d'aquest decàleg. I el compliràs. I el faràs complir. Perquè és massa important el que perdrem si així no ho fem. Perquè la nostra crida a la responsabilitat posarà en evidència la incompetència d'aquells càrrecs polítics que, lluny de fer el que és pertoca, ens obliguen a gastar el nostre temps, per demés valuós, en campanyes per protegir allò que per llei se suposa protegit, però que ells deixen agonitzar lentament.

10.- Contribuiràs redactant el darrer manament. Aquest manament el tenim buit. T'espera. De segur que ens hem quedat curts en la redacció d'aquest decàleg. Donaràs el teu parer sobre aquesta campanya, sigui positiu o negatiu al telèfon 72 11 05. Les teves iniciatives i contribucions econòmiques seràn ben rebudes, així com la teva petició de nou soci.

GOB

Algunes anotacions als resultats de les eleccions Europees a Campos. Comparació 1987 i 1989

Tenint a la vista el quadre¹⁾ comparatiu de Dades o resultats obtinguts per les diferents i variades llistes a les Europees, a Campos, podem establir algunes conclusions molt significatives, i d'altres, no tan importants. Vos convidam, amics lectors, a que vosaltres mateixos faceu les vostres.

Primerament, una dada s'imposa per si mateixa com a fonamental: la diferent participació, que passa d'un 78,38 % (sobre cens) el 1987 a un 39,57 % el 1989. La participació se redueix a la meitat. Aquest és un fet greu a tenir en compte per tots els responsables, per tots els ciutadans preocupats per la participació social i política. El fet que sien unes eleccions llunyanes, poc explicades, i totes soles, no creim que sia suficient per explicar-ho. Han influït, ben segur, l'actual desconfiança en els polítics i el joc poc clar en certes operacions polítiques.

El segon resultat que destaca, al nostre parer, és la baixa de porcentage que ha obtingut el PP (abans AP). Quan al 1987 obtenia un 64,2 % (sobre vots emesos), enguany obté un 47,9. És a dir, ni l'extinció del PDP (amb un 4,8 a Campos al 1987) ni la d'UM, ni la mateixa «refundació», han fet créixer el PP a Campos. Una explicació possible seria pen-

sar que l'abstenció era principalment vot del PP, la qual cosa és dubtosa.

Per l'altre costat, el PSOE pràcticament es manté, davallant 2 punts escassos al percentatge (sempre comentam sobre el percentatge perquè és l'única dada comparable).

La dada que és més optimista per la seva llista, a Campos, és la del CDS que ha augmentat molt, d'un 3,42 % a un 16%. L'explicació no resulta fàcil quan, a nivell nacional, ha perdut punts. Tal volta se pugui dir que el vot moderat que suposa el CDS i el carisma de Suárez han reviscolat a Campos, donat sobretot que una formació política campanera amb gran part dels vots no s'ha pronunciat i que aquesta mateixa formació (Unió Campanera) prové de l'antiga UCD. També se pot atribuir l'èxit, parcialment, a la bona campanya duita a terme, a Campos (cartells, sobres de casa en casa, etc).

També augmenta bastant el PSM, lligat a l'Esquerra dels Pobles (de Bandrés). Passa d'un 1,6 % a un 4,3 %. La campanya a nivell local i nacional pot haver ajudat a reafirmar aquesta formació, encara que darrera es pot percebre un augment de la consciència nacionalista i de defensa del medi ambient que ha fet pujar aquesta llista. Això es veu sobretot a

nivell de les Balears, contemplant les dades de la part forana on se configura com la quarta força política.

Aquí hauríem de comentar el vot rebut pels diferents grups «verds» que sumats donen un 1,5 %, xifra gens menyspreable, si un dia s'unís amb una formació política que assumís els seus plantejaments com el PSM mateix.

Com a dada xocant hem de citar el 4,1 % obtingut per Ruiz-Mateos que ha recollit un vot, possiblement, de càstig als polítics i als partits. Ja tenia un 0,5 % al 1987. La seva història personal li ha servit de campanya, recollida, sense cap preu, pels mitjans de comunicació. També és una dada significativa sobre el sentiment popular cap al dret de propietat privada, dada que els partits hauran de tenir en compte i també l'Administració i la Justícia.

És d'esmentar la dispersió de vot en diferents llistes, 14, que obtenen totes plegades 35. També hem de citar la baixada espectacular del vot comunista a Campos, sobretot perquè s'ha dispersat en tres llistes diferents.

Les formacions nacionalistes (CIU, CN, EUP, CLL,

HB) obtenen un grapat de vots cada una, però es mantenen, si tenim en compte l'abstenció.

Finalment crec que podem fer un poc de política-ficció. Si amb aquests resultats d'enguany s'haguessin de triar els regidors de l'Ajuntament de Campos, la composició seria: 7 per PP, 3 per PSOE i 3 per CDS. Ja sé que això és ficció però aquestes tres formacions hauran de tenir en compte aquest moviment de vots que hi ha hagut el 15 de juny, uns per mantenir la preponderància i altres per escalar llocs. A la formació del PSM li falten 25 vots per tenir un regidor (que prendria de la llista CDS), suposat que només aquestes 4 forces anàssin a les eleccions locals. I, ben mirat, aquestes 4 forces responen, en general, a les 4 grans opcions que se configuren dins la política de les Illes Balears i a nivell nacional.

Encara que no ho sembli, creim sincerament que aquests resultats s'hauran de tenir molt en compte per les forces polítiques locals perquè són un bon índex d'opinió pública a Campos. A partir d'aquí la feina correspon a cada partit.

Pere Ollers i Vives

¹⁾ És d'elaboració pròpia amb dades oferides amb gentilesa, que agraim, per l'Ajuntament per mediació del Delegat de la Junta Electoral de Zona.

RESTAURANT

Sa Canova

CUINA CASOLANA MALLORQUINA

NUÑO SANS, 27 - TEL. 650210

CAMPOS

Especialitats:

Sopes mallorquines

Cassola

Cabrit rostit

Conill amb ceba i caragols

etc...

Resultats eleccions europees a Campos

	1987	%	1989	%
Cens total votants	5.102		5.240	
Vots emesos	3.989 / 78'38		2.075 / 39'57	

DISTRIBUCIÓ PER PARTITS

PP ¹	2.664 / 64'2		995 /	47'9
PSOE	698 / 20		392 /	18'8
CDS	137 / 3'4		392 /	16
PSM-EP	67 / 1'6		87 /	4'3
JE. RUÍZ MATEOS ²	24		86 /	4'1
IU	43 / 1		15	
PDP ³	192 / 4'8		--	
UM ⁴	11		--	
CIU	10		08	
VERDS ⁵	13		33 /	1'5
CSD ⁶	03		09	
PCPE ⁷	--		09	
CN ⁸	01		05	
EUP ⁹	07		05	
CLL ¹⁰	--		07	
HB	10		06	
ALTRES ¹¹	22 (11)		35	(14)

¹. Al 1987, amb el nom de «Federación de Partidos de Alianza Popular»

². Al 1987, amb el nom de «Acción Social»

³. No es presenta ja el 1989 per haver-se extingit.

⁴. No es presenta al 1989

⁵. Adjuntam aquí totes les llistes semblants i amb el mateix denominador comú. (Alternativa Verda, Llista Verda, Los Verdes,...)

⁶. «Coalición Social Demócrata»

⁷. No es presentava el 1987.

⁸. Presentada amb altre nom a 1987. Correspon als nacionalistes del PNV amb altres del seu entorn.

⁹. Correspon a «l'Europa de les Nacions» de 1987.

¹⁰. «Catalunya Lliure»

¹¹. Adjuntam aquí tots els vots donats a Llistes amb menys de 5 vots per llista. El número entre parèntesi és el nombre de llistes diferents triades. Totes les Llistes que han rebut 5 o més vots en una o altra Elecció estan especificats al quadre. Només hem tret percentatge de les 6 primeres llistes més votades.

ELIONOR MIRÓ ROIG

Amb la garantia de BODISA
VINS RIPOLL, S.A.
de Binissalem

vos ofereix un extens surtit
de vins de bóta:

Tinto Jumilla
Negre de la casa
Rosat de la casa
Sangre de toro
Blanc mallorquí
Negre mallorquí

Carrer Ferrocarril, 1
CAMPOS

Entrevistes / bars platges

Sebastià Roig

Perquè vares votar a favor d'adjudicar els «xiringuitos» a les persones i societats a les quals els hi ha estat concedit?

«En primer lloc he de dir que avui tornaria a prendre la mateixa decisió. He valorat més el caire social de les adjudicacions, que la funció dobladera de les concessions. A més, sempre m'he oposat a l'existència d'aquests tipus de monopolis que perjudiquen l'usuari».

Què penses dels motius del regidor que va votar no?

«No crec que l'hagin impulsat ni fins electoralistes, ni polítics, encara que sí ha aprofitat l'oportunitat políticament. Simplement va dir el que pensava».

Per altra banda, tot el que

s'ha dit de que aquesta divisió d'opinions podria dur a la desestabilització dels pactes, he de negar-ho rotundament. Es tracta de temes molt puntuals.»

Com explicaries que a n'Antoni Gelabert se l'hi hagi pres el «xiringuito» d'Es Murters, que feia molts d'anys que el regentava, quan la seva oferta era lleugerament inferior a la guanyadora, i en canvi, s'hagin rebutjat els famosos 15 milions?

«N'Antoni Gelabert havia ofertat a la baixa, ja ho va fer l'any passat. I no és cert que la diferència entre les dues ofertes fos petita, crec que hi havia unes 900.000 pessetes de més en la que va guanyar.»

«Voldria afegir que no s'ha valorat només la qüestió econòmica, sinó també la

funció social. A més dels arguments exposats pel batlle durant el ple, jo voldria afegir-n'hi una altre: la part social. Totes les persones que es quedaven sense feina si es concedien els quatre «xiringuitos» a en Pau Burguera i a na Coloma Taberner.

Convendria que es sabés que, a la comissió de govern, una determinada força política proposà que dels quatre «xiringuitos» demanats se'ls concedís un. Així que aquí també podríem parlar d'un menyspreu relatiu dels 15 milions per aquest partit polític.

Però el que m'ha indignat més de tot ha estat la utilització d'un mitjà de comunicació, del qual és corresponent a Campos un regidor de l'Ajuntament, per a donar només una de les versions. El periodista que va cobrir la informació del ple no em va venir a demanar l'opinió, ni a cap altre dels diferents representants polítics. Em sembla que no és correcte utilitzar un mitjà de comunicació amb fins partidistes.»

Guillem Mas

Perquè vares votar a favor d'adjudicar els «xiringuitos» a les persones i societats a les quals els hi ha estat concedit?

«Darrera les ofertes d'en

Pau Burguera i na Coloma Taberner hi havia un empresari campaner, el qual manté un contenciós amb la Prefectura de Costes, i per tant això suposaria crear un possible conflicte, ja que com tothom sap, Costes és l'organisme competent en aquesta matèria. A més, si acceptaven les seves pliques, hagués suposat l'existència d'un monopoli del 69 per cent en els serveis de les platges, i això mai ens ha interessat».

Segons aquest empresari, ell no manté un contenciós amb Costes, sinó amb un particular.

«Efectivament, però aquest particular és un celador de Costes, i pel cas ve a esser el mateix».

Dels quatre «xiringuitos» que demanaven aquestes dues persones, no hagués estat possible haver-los concedit, almanco, un?

«No, per que si els concedíem un els haviem de concedir tots quatre, ja que les condicions econòmiques respecte les altres ofertes eren similars».

Què pensa dels motius del regidor que recolçava el no?

«Això l'hi hauríeu d'anar

S'elàstic

Club Gimnàstic

- * KARATE - DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS[~]
(De 7 a 12 anys)

- *GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA PER A LA TERCERA EDAT
- * PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/ Africa, s/n - CAMPOS

CRISTALLERIA PERELLÓ

Carrer Palmer, 1

CAMPOS - 07630

Tel. 65 00 95

a demanar a ell. Però bé, supòs que són els que va exposar al ple, que, per cert, no em varen convèncer».

Què opina del que es diu sobre que l'Ajuntament ha perdut 15 milions de pesetes amb aquestes adjudicacions?

«Deixant a part el cas d'en Pau Burguera i na Coloma Taberner, hem concedit les explotacions a les ofertes econòmicament més altes, i per tant no es pot dir que l'Ajuntament hagi perdut doblers.»

Miguel Bonet

Per què vares votar a favor d'adjudicar els «xiringuitos» a les persones i societats a les quals els hi ha estat concedit?

Vaig votar la proposta de la comissió d'Hisenda i, per tant en contra d'altres ofertes superiors en quantitat per creure que eren tan acaparadores i altes que no em varen acabar de convèncer del tot, encara que fossin molt temptadores. L'intenció de no monopolitzar l'explotació, creure que a llarg termini és més convenient, a més de complir una funció més social perquè es repartia més el treball entre familiars i treballadors, entre altres raons, varen decidir el meu vot.

Què penses dels motius del regidor que va votar no?

Referent al vot contrari a la proposta de la comissió,

només vull dir dir que la respect i punt.

Com explicaries que a n'Antoni Gelabert se l'hi hagi pres el «xiringuito» d'Es Murters, que feina molts d'anys que el regentava, quan la seva oferta era lleugerament inferior a la guanyadora, i en canvi, s'hagin rebutjat els famosos 15 milions?.

Sé que «públicament» i de cara al poble era més fàcil i convenient per mi votar en contra del que vaig votar, però vaig optar pel que crec més convenient. No és d'estranyar, que s'hagin sentit opinions de tot tipus ja que és un tema «calent» que causa molta expectació. Llàstima que no es doni la mateixa importància a altres temes tractats a la Sala.

Antoni Ballester

- Per què vares votar no al dictamen de la Comissió de Govern referent als «xiringuitos»?

No tan sols vaig votar no al dictamen, sinó que vaig defensar un vot particular en el sentit de que es fes la concessió als de major preu.

La raó per votar així com ho vaig fer hauria d'esser ben evident ja que en tot el temps que duc de regidor al nostre poble, la postura que he adoptat ha estat de què les concessions a les platges es donassin com a mínim a través d'un concurs subhasta que permet tenir altres consideracions a més del preu.

Això es va aconseguir l'any passat, i la postura meua i de tot l'Ajuntament a aquell moment va ser els mateixos que els havien tengut els altres anys, excepte tres lots, un d'aquests lots va canviar de concessionari per una diferència de 100.000 ptes. a regalar en papereres. Per les altres dues concessions on la major oferta estava feta per una persona no campanera, no vaig tenir cap inconvenient en arribar a l'acord de que es donassin a dos campaners si es comprometien a fer la diferència a través d'un donatiu a l'Ajuntament.

Seguint amb el mateix criteri que havia adoptat l'Ajuntament l'any passat aquest any es va tornar acordar que la concessió seria directa mitjançant presentacions de pliques o propostes, la qual cosa me va parèixer correcta per poder fer més via, a l'hora de fer el dictamen, no pareixia que a les ofertes hi hagués res que pogués justificar la pèrdua de les quantitats de diferència que eren considerables. Per això quan a la Comissió de Govern es va arribar al dictamen on es donaven les concessions als majors postors no se'ls concedien encara que en total representava 14 milions de pessetes de diferència vaig considerar que aquesta postura no era congruent en la postura de l'any passat i per tant va venir la meua negativa a acceptar el dictamen i vaig proposar un vot particular a defensar en el Ple.

- Què penses dels motius al·legats pels regidors que votaren sí?

Primerament, si mal no record cap dels regidors varen al·legar res, solament el Sr. Batle va fer unes certes consideracions, les quals en manera alguna em sembla anassin explicant ni el dictamen ni raonassin en contra del vot particular, per quan la al·legació de monopoli estava en mans de l'Ajuntament evitar-lo i per altra banda també es pot considerar monopoli l'otorgament que s'ha fet durant deu anys a certs concessionaris sense donar opció a altres possibles interessats. Tampoc és veritat que algú dels que presentaven propostes ventajoses tengués conflictes amb cap organisme ja que tots els concessionaris varen haver d'escurçar les seves instal·lacions el mateix any i al manco un dels majors proponents no havia tengut mai cap instal·lació a la platja. En fi per mi no hi havia cap motiu ni cap raó que per 115.000 pessetes es canviés la concessió d'un lot i 7 milions no es canviés una altra concessió.

- Hi ha alguna cosa que la gent no sàpiga i hauria de saber?

Jo pens que molta de gent del nostre poble es preocupa poc de les coses públiques i a més tenc la impressió de que els falta molta informació. Per això pens que hauria de fer un poc d'història, no record ben bé tots els anys però sí que en record uns

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ

OFERTES DE PAVIMENTS I RAJOLES

Carrer Cimentera, 38 CAMPOS

Tels. 65 02 54 65 08 73

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA
embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, km.1600
(971) 65 09 45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

quants com s'ha anat fent, el primer que record és un any que com quasi cada any el Sr. Batle va dir que havia conversat amb els concessionaris i que havien quedat d'acord en augmentar una sèrie de milions i el regidor Sebastià Sagreras va proposar que fossin un parell més, la qual cosa es va acceptar per aquest any.

L'any següent, l'any abans de les eleccions si mal no record, el Sr. Batle va dir que havia fet acceptar als concessionaris d'instal·lacions a les platges un augment del 20% i ens vàrem dur la gran sorpresa quan hi va haver un dels concessionaris que es va haver augmentat el 40% per equivocació, error que no l'havia extranyat gaire, pens jo, perquè no posava en perill seu benefici.

L'any passat, passades les eleccions, s'imposà el criteri de fer Concurs Subhasta i els mateixos concessionaris que el varen treure vàrem posar un augment global del 53% sobre el que havien pagat el darrer any. No tan sols això sinó que es varen presentar varies propostes a quasi tots els lots, la qual cosa podien fer per primera vegada demostrant així que hi ha altres persones que voldrien accedir a les concessions.

Aquest any és curiós com hi ha lots que només tenen un altre postor, en la qual cosa un pot arribar a la sospita que dits lots es consideren intocables i que sols atveixen a aventurar una pro-

posta les persones que han fet un estudi econòmic de viabilitat.

Davant tots aquests fets pens que hi ha una cosa que s'hauria de començar a tenir en compte i que a mi me preocupa.

Segons el Pla de protecció de la platja les instal·lacions hauran de fer-se d'obra, i ja comença a rondar per l'Ajuntament l'idea de que la forma de fer aquesta obra seria concedir-la per un número d'anys determinants a canvi de la construcció de les instal·lacions en lloc de construir-los l'Ajuntament i anar donant d'any a any la concessió.

- Quin és el perill?

El perill està a que si es mantén la valoració de la concessió a nivells tan baixos com estan les concessions a canvi de l'obra s'haurien de donar a molts d'anys, amb el corresponent benefici per part del que tengui la concessió i deixant a l'Ajuntament sense la treta més important del seu pressupost durant una sèrie d'anys, encara que no hagi fet la despesa de la construcció de les instal·lacions.

Crec que aquestes coses és necessari que es sàpiguen clarament i agraeesc a la revista Ressò que brindi l'ocasió a tots els grups polítics de l'Ajuntament per aclarir les seves postures i a través de les informacions la gent prengui cada vegada més consciència de les coses del poble.

Carretera de Santanyí

A dues de les entrades principals de Campos s'hi han instal·lat aquests nous indicadors per a la circulació. Esperam que sigui una ajuda per tal d'evitar accidents i que darrere aquestes petites innovacions vengui la *Reforma Circulatòria que Campos necessita*.

Plaça de Sa Parada

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

RESSÒ

DE CAMPOS

Diuen que

- A l'Ajuntament, li sobren els doblers.
- 15 milions no són cap beneitura
- Aquesta és la quantitat que ha perdut el Consistori en l'adjudicació dels «xiringuitos».
- A veure qui posarà aquests 15 milions que l'Ajuntament ha deixat d'ingressar.
- N'hi ha que han proposat pagar un 10 per cent menys d'impostos municipals.
- Això va esser una porcada, i que per acabar així no importa fer tanta comèdia.
- Val més que l'Ajuntament adjudiqui els «xiringuitos» directament als seus amics, abans que fer tenir falses il·lusions a la gent.
- A les eleccions europees va guanyar a Campos, com sempre, el Partit Popular.
- Però, a nivell estatal, els «pepes» encara mengen pols.
- Amb tanta foto d'en Cañellas, n'hi va haver més d'un que es va creure que el President es presentava a les eleccions.
- Ca barret!. El que es presentava era en Lafuente, i encara no va sortir.
- Al flamant nou president del CDS local li agrada retratar-se amb el Duc de Suàrez.
- Tampoc varen sortir cap dels dos... perquè tampoc no es presentaven.
- La foto d'en Bandrés també es va passejar per la vila.. però aquest sí que va sortir.
- A Campos, el darrer dia de campanya, el PSOE i el PP no s'entengueren i hi hagué més d'una discussió.
- El batle no es va presentar (llàstima!), tal vegada perquè com va dir ell mateix el 15-J, «els polítics tenen mala imatge».
- Un important polític campaner membre del PP, es va jugar una botella de xampany francès a que el seu partit perdria a Campos.
- A una de les taules electorals, donat l'alt nivell d'absència, varen instal·lar una televisió per passar més entretinguts la jornada.
- Hem d'anar alerta a certs municipals.
- Donen pas als cotxes quan algú travessa pel pas de viants.
- Els diumenges, a certes hores, no es veu cap municipal que reguli el trànsit.
- Si volen ho poden fer bé.
- Els hotelers de Sa Colònia estan empenyats perquè no els arriben les aigües de Campos.
- I els pagesos de Campos estan empenyats perquè l'aigua serà pels hotels de Sa Colònia.
- A la Sala no en saben res d'això (o almanco això diuen).
- Al secretari de l'Ajuntament no li agrada veure gent a les sessions plenàries.
- Al «ple dels xiringuitos» en degué pegar una bona panxada.
- El rector se'n va al Pont

- d'Inca, i per substituir-lo vendrà en Gabriel Reus.
- Per anar a Es Trenc haurem de pagar.
- Entre dinar al «xiringuito», llogar una hamaca, pagar l'aparcament, i posar benzina, n'hi haurà més d'un que en sortirà ben escurat.
- No per això haurien de venir menys estrangers.
- Els «picadors» ja tenen l'eina ben esmolada.
- La torre de Son Durí aviat tindrà companyia.
- Si qualcú ha de menester rajoles, pot anar a la residència: ja se n'han duites per valor de mig milió.
- Se nota que la pagam entre tots, ningú se n'ha preocupat massa d'investigar on és tot el material que ha desaparegut.
- Podria esser a unes determinades cases de la vila.
- D'aquí a dos anys, a les properes eleccions municipals, hi podria haver dues noves candidatures a Campos.
- Si el panorama s'embruta, el batle podria no tornar-se presentar.

Pagofigo

Noticiari

* Actes de gamberrisme a Sa Pista. Es calcula sobre 1.500.000 pts., de danys materials.

* La nit del 8 al 9 de juny, robatori a l'apotecaria de Can Fernández. Se'n varen dur un parell de doblers.

* Dia 12 de juny al matí la façana del col·legi Fra Joan Ballester es trobava plena de pintura i escrits.

Taller Mecánico CA N'ARNAU

Calle Provenza, 36

Tel. 65 1063

07630 CAMPOS

Gremi Boneters, s/n - Tel. 75 01 00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 - PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65 01 47
07630 - CAMPOS

tot temps

Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º 4 - Tel. 650541 - CAMPOS

Notes d'Església**L'Assemblea diocesana ha començat**

Amics que llegiu aquestes Notes d'Església, abans de res voldria, com a Secció de Ressò, demanar-vos el vostre ajut i col·laboració amb aquest mitjà de comunicació, campaner i plural. L'Església, avui més que mai, necessita de mitjans de comunicació que permetin anunciar les seves notícies i el seu missatge.

En segon lloc, passarem al

tema central d'avui, la realització de l'Assemblea Diocesana '89. Primerament, què és? Es tracta d'una fórmula de participació i de responsabilització de tots els cristians compromesos en les tasques de l'Església. És un mitjà, no un fi en si mateix; un mitjà per tenir una Església més participada, més aprop del Poble, més aprop de les gents de tot tipus; una

Església que fa autocrítica i que té uns objectius pastorals clars assumits per tots els seus membres.

Com es farà enguany? La base és un treball continuat però en dos moments: un, ja des d'ara, a les Parròquies, Moviments, etc, que es tracta de tenir unes reflexions i de fer unes contestacions sobre un material proposat. Un altre, a la mateixa Assem-

blea, que amb un o dos dies es reuneix a un local preparat convenientment. Allà es discuteixen i aproven els objectius pastorals, és a dir, el treball preferent de l'Església de Mallorca durant un o tres anys.

Des d'aquí voldria que tothom que se sent compromès sàpiga que això està en marxa i, si li és possible, participi.

S'Esquella

Sant Blai informa

El passat primer diumenge d'abril, la recolecta (29.875) va esser per la nostra missionera Antònia Monserrat que era entre nosaltres abans de tornar-se'n a la República de Benin. Ens va recomanar que fèssim arribar el seu agraïment al poble de Campos.

El primer diumenge de Maig la recollida pujà a

3.845 pts. El primer diumenge de juny va sumar 6.314 pts. Afegint la quantitat dels amics d'aportació econòmica va esser presentat l'infant Joan Garcias Forteza. Per la propera festa del Crist de la Salut, s'espera que l'obra del bany estarà acabada.

Amics, per tots nosaltres

és una gran notícia poder informar-vos que l'Ajuntament té a disposició la quantitat necessària per a dur a terme la restauració de l'església de Sant Blai. Cal dir que els responsables de les obres ja han visitat Sant Blai i quedaren molt contents veient com pot quedar de bé.

Amics segur que sense la

trobada mensual i l'ajuda mútua que ens ajuda a continuar el nostre Sant Blai tal volta hauria romàs com abans. Ens hem d'alegrar que Campos pugui presumir de la seva antigor.

Fins a la pròxima revista, amics.

Amics de Sant Blai

Sant Blai, xarxa d'amistat

Amics, ja que teníem entre nosaltres N'ANTÒNIA MONSERRAT se'ns va ocórrer anar a S'Arenal a fer una visita a en Jaume Morey que com sabeu també va viure a l'Àfrica que tant enyora. L'encontre va ser molt positiu per a tots dos perquè no se concixien. En JAUME hi va passar vint-i-nou anys i la nostra paisana deu anys.

Va esser una experiència molt agradable per a nosaltres, veure dos mallorquins que sense haver-se topat mai tenien tantes coses en comú. En Jaume, que sempre diu és com un peix dins el rostoll pareixia que nedava parlant de tot lo d'allà amb N'ANTÒNIA. Aquesta li va oferir anar al seu hospitat perquè es troben sense capella. Veint que ell està malalt el servirien i ell serviria als

altres, que és el que desitja (ja que aquí se sent no res) HI ANIRÀ?.

D'aquesta visita en sortí una altra també amb en Jaume Morey. Vàrem anar a despedir na JOANA AMENGUAL de Santa Eugènia que se'n tornava al ZAIRE, el seu destí com a missionera des de fa dinou anys.

Dos caràcters alegres, tant en Jaume com na Joana se varen saludar amb una de les llengües d'allà.

Pens que va esser un encoratjament per a na Joana dos dies abans de partir cap a Madrid, d'allà cap a Lisboa i ja cap a Àfrica.

Varen berenar junts i llavors na Joana havia d'anar a Pòrtol a aprendre de fer teules ens abraçaren i varen quedar que nosaltres el primer diumenge tendríem pre-

sents la gent d'aquella terra i la gent d'allà pregaríen per nosaltres.

QUE SIES FELIÇ, JOANA!

Les dues mallorquines, encara que un poc, o un molt allunyades, seguint essent

del grup d'Amics de Sant Blai.

Perquè aquest grup traspassa fronteres i toca el cor de tots els missioners amb JESÚS.

Que fou d'agradable per a tots poder compartir uns moments tan entrenyables.

Amics de Sant Blai

La canalització d'aigües a Campos i Ses Salines: un problema obert

Una vegada més Ressò de Campos ha tengut coneixement de la greu problemàtica que envolta l'afer de la canalització i subministrament d'aigua potable per Campos i Ses Salines.

Aquest projecte neix, originàriament, del Reial Decret 23/1983 de 26 de juliol (del BOE de Madrid), on es declara la zona de Campos i Ses Salines com a zona regable d'interès nacional. Aquesta norma, està desenvolupada a l'Ordre Ministerial de 13 de desembre de 1984, també publicada al BOE, on s'especificuen les millores i obres a fer a la zona de Campos i Ses Salines per dur endavant el Projecte de Zona regable (és a dir 'el Projecte faraònic de dur aigües brutes per regar i convertir la zona en un oasi de verdor).

Una d'aquestes millores prevista és la que ara du la polèmica: el subministrament d'aigua potable a les explotacions ramaderes i vivendes rurals de Campos i Ses Salines. Així se deia a l'Ordre Ministerial de 1984. A més aquestes obres tenien prevista una subvenció del 40% del seu cost, subvenció estatal. Fins i tot s'establien uns terminis d'execució del Projecte. No sabem ben bé com comptar aquests plaços i per tant desconexim si s'han complert o no.

fins aquí cap problema especial, tret dels terminis. Ara bé, un bon dia, 5 de juliol de 1988, es publica al Butlletí de la nostra Comunitat l'a-

nunci del Servei Hidràulic de la petició de concessió d'aigües subterrànies al terme de Campos. Es tractava, ja fetes les obres principals, de poder iniciar el subministrament d'aigua potable a la zona rural i als nuclis de població de Campos i Ses Salines, principalment, Sa Colònia de Sant Jordi i Sa Ràpita.

Aquí sorgeixen els primers problemes, i greus.

Per una part, la concessió no és possible i així ho manifesta el Servei Hidràulic en Informe de 7 de febrer de 1989, ara fa uns mesos. En aquest informe, el qual ha tengut accés Ressò, es posen de manifest tres problemes, el primer d'ells, la justificació de l'abastiment als nuclis urbans (Sa Colònia, Sa Ràpita, etc.). També mancava, en aquesta data la documentació sobre el Projecte d'obres, sobre els cabdals d'aigua a emprar, i sobre la Mancomunitat de Campos-Ses Salines.

A més, hi ha uns problemes de titularitat sobre la propietat referents al pou de Son Garau. També mancaven en aquell moment Informes sanitaris de les aigües corresponents.

El problema s'agreuja perquè la inclusió dels nuclis urbans (Sa Colònia, Sa Ràpita, bàsicament) a la sol·licitud de concessió d'aigua dels pous Son Rosselló I, Son Rosselló II, Son Garau, fa que la informació pública feta el 5 de juliol de 1988 sia nul·la, és a dir, s'hagi de re-

petir. Això farà, com ja ha fet, ajornar el subministrament (a més de continus problemes tècnics que pareix que encara no estan resolts).

També es presenta una altra qüestió molt més problemàtica i que suposaria una manifesta il·legalitat, es tracta de l'ús de la subvenció del 40% de doblers de l'Estat, afectats pressupostàriament al Projecte d'abastiment d'aigua potable a explotacions ramaderes i vivendes rurals. Com s'han emprat aquest doblers si és que n'hi ha haguts? Aquesta és una bona pregunta que haurien de fer els pagesos que, encara enguany, pensen continuar en la feina del camp, al Sr. Di-

rector Gnal. d'Estructures Agràries i Medi Natural o al mateix Hble. Conseller d'Agricultura, o, perquè no, al Molt Hble. President, tant votat a Campos.

De moment, doncs, pareix que els hotelers de la zona que havia de rebre aigua (Sa Colònia) no tindran sort. Enguany no tindran aigua «servida». D'això pareix que en saben qualche cosa devers l'Ajuntament saliner. Els pagesos que continuen treballant fa molt temps que no tenen sort.

Redacció

**Cafè
TURISME**

LEDER CLUB

boutique

- Confecció de prenyes de pell a mida
- Complements de moda
- Articles de regal

**MATÈRIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ**

Avd. La Virgen, s/n - Tel. 65 06 75

C/. Creu, 2 - CAMPOS
Tel. 65 26 11

La lenta agonía del cinema

Fa una mesada s'esdevingué a la nostra vila una feta d'especial relevància que mereix esser observada i analitzada amb una atenció que vagi més enllà de les frases fetes més o manco circumstancials i de la lamentació més contundent. Una feta òbviament trista i deplorable, indigna i, per què no dir-ho, tan comprensible com lògica, tan evident com testimonial, encarada a un temps que per desgràcia ens ha tocat de viure. Em referesc, com potser haureu suposat, al tancament de l'única sala de projeccions cinematogràfiques que hi havia activa a la nostra vila. Un tancament -ho he de ressenyar ja d'entrada, abans de prosseguir amb altres consideracions- que molts voldríem temporal i gens definitiu, per tants i tants motius.

Aquest tancament, però, l'hem de considerar un fet històric, una feta: i no única-

ment perquè hagi tancat les seves portes al cinema el Salon Moderno, sinó perquè amb ell desapareix tota una llarguíssima i accentuada tradició de sales de projeccions cinematogràfiques que -en l'època més recent- va lligada a l'absència acusada del Cine Albor, del París Cinema i, darrerament, del Cine Recreativo. Tota una estimable llista de nobilíssims locals que desapareix enmig de la indiferència d'uns ciutadans que bé podem dir que es mereixen aquesta desfeta, aquesta inusual i imprevisible derrota. Ca'ls Marians, Sa Recreativa, Es Moderno i Es París (eren els seus noms populars ja no tornaran a esser pus mai allò que foren. Serviran, momentàniament, per a donar cabuda a distints esdeveniments. Restaran definitivament tancats alguns

d'ells, i potser n'hi hagi que qualche dia ressuscitin de bell nou dins una nova eufòria imprevisible; però la incidència social i cultural que tingueren el temps que restaren actius ja és definitivament irrecuperable.

LES CAUSES DE LA RECESIÓ

Per analitzar els motius que han menat, en el decurs d'aquests més o manco darrers deu anys, a la desaparició escalonada i progressiva d'aquestes tres sales a les quals faig referència, no fa

falta esser massa espavilats, perquè vessaria la retòrica. La lògica indueix evidentment a acusar una manca d'espectadors cada any més accentuada. Un descens que ve motivat en primer lloc pel desinterès dels qui tenien el cinema com una atracció crematística -que va motivar una programació d'escàs interès-; i en segon lloc, i primordial, per la dura competència que feien i fan cada pic amb més força la televisió i les capsetes de vídeo. (Fa uns anys els pasquins dels films a projectar a les sales de la vila adornaven -i dic adornaven- els carrers més cèntrics. Actualment fan malbé el frontins d'algun bar i desbaraten la imatge assere-

nada d'un lloc cèntric inca- paç de recobrar les seves fem- somies).

L'abundant programació cinematogràfica que ofereix- en les distintes cadenes de televisió, i la bona qualitat de molts d'aquests films que veim a diari, han desorientat desmesuradament la nostra societat; com l'ha desorienta- da el lloguer assequible a qualsevol butxaca de capse- tes de vídeo que ara com ara inunden la saleta de qualse- vol casa. La desorientació -i repetesc aquesta paraula- ha menat la gent a un desgavell del qual serà difícil, a la curta, sortir-ne. El vici s'ha estès com una taca d'oli, s'ha apropiat de l'espectador més embambat; però no del cinèfil, que segueix fidel a la idea inicial i primordial, del cinema.

Em sembla el tot lògic que la gent vegi el cinema que la televisió li ofereix, talment em sembla del tot comprensible que la gent llogui pel·lícules per a verure-les còmodament a ca seva. (No dubtem que una videoteca és auvi una eina imprescindible per a tota persona que estima el cinema amb devoció). Però aquí, com en tot, hi ha qui abusa de les disponibilitats en detriment propi. I és

majoria. Una majoria de gent que vol acudir a diari, o regularment, a un vídeo-club a llogar capsetes sense un mínim de coneixement d'allò que realment desitja. La gent menja pels ulls -i mai més ben dit i encertat. Perquè la gent lloga a través d'uns anuncis que «l'aconsellen» un film determinat; o bé lloga guiada únicament per una temàtica concreta, pel nom dels actors, o pels dibuixos que il·lustren les carà- tules. D'aquí que no vengui gens de nou que molta gent només vegi una part del film perquè al quart d'hora ja n'està fart i li costa ben poc canviar la cinta per una altra.

UNA RECUPERACIÓ NECESSÀRIA

Tot això, en el fons, in- dueix a pensar que el cinema en majúscules no és mort -però agonitza-, i que aquest apassionament tan desmesu- rat d'avui tindrà una durada més o manco efímera. Tot aquest caos tindrà un final; l'ha de tenir, i amb el que dic no pretenc exagerar ni esser massa optimista. Quan la nostra societat sigui madu- ra culturalment tindrà a ca seva una videoteca exquisita,

com ara té una biblioteca o una discoteca. Quan la nostra societat sigui madura cultu- ralment acudirà puntualment a participar d'un aconeixe- ment social i cultural com ho és la projecció d'un film en una sala especialment equi- pada. Perquè no és el mateix «viure» un film, un partit de futbol, una òpera o una re- presentació teatral en directe i amb més gent, que a través de la televisió tot sol o entre família. I la gent s'estimarà sempre més el format natural al format reduït, l'acció a la concentració.

El fet a comentar aquí, però, rau que mentre la gent va desconcertada i obsessiva entre televisió i vídeo, les dues úniques sales de la vila on es pot projectar cinema en condicions òptimes han pas- sat a mans de l'Ajuntament, o bé d'unes entitats socio- culturals més o manco vincu- lades a aquest. És lògic pen- sar, idò, que les projeccions són en un futur possibles, al marge que els locals s'utilit- zin igualment per a finalitats ben distintes. Alguna mostra ja se'ns ha ofert. Però hem de pensar que l'oferta que hem conegut és molt millora- ble. Programar unes sessions de films per a infants o per a la gent gran em sembla molt

bé sempre que es tengui en compte les generacions entre- migues, o dit d'altra manera, a «tothom». Caure en sectaris- mes és perillós, con ho és igualment fer parts i quarts oblidant-se d'uns deures es- pecífics que les entitats es- mentades tenen contrets amb la societat.

Per tot això hem de pensar que seria ben rebuda per molta gent una iniciativa que promogués unes projeccions, esporàdiques o amb continuï- tat, de films que induïssin a recupear almanco una mínus- cula part de la tradició per- duda, en un afany de no de- sorientar encara més l'espec- tador passiu i conhortar els bons cinèfils que encara res- ten a la vila. Assentant de bell nou els fonaments per al futur con ho fan a moltes ciutats d'altres països euro- peus. Aconseguir «fer viu» el cinema és una obligació moral de tota persona que entengui la Cultura com un signe de millorament i de progrés social. Deixar-lo en mans d'una societat despista- da que descaradament, o in- voluntàriament a vegades, el margina, significa participar en el mateix joc, i això, a la llarga, resultaria contraprodu- cent i detestable.

Damià Huguet

El setmanari EL TEMPS, que s'edita a València i és una de les revistes de més difusió als Països Catalans, publicava al seu darrer nú- mero aquesta salutació diri- gida al nostre col·laborador Damià Huguet, i que pel seu interès reproduïm.

Damià Huguet Roig. Poeta i escriptor. Va nèixer a Campos (Mallorca Oriental) i dissabte, dia 10, és el seu aniversari: 43 anys.

Gran coneixedor del món ci- nematogràfic —ha dedicat més de vint anys a la crònica i se-

guiment de la majoria de festi- vals europeus per a diferents re- vistes a diaris—, actualment, encara que no fa crítica, ens as- segura que continua seguint molt de prop el setè art, «que és sa meva gran passió».

Damià Huguet, allunyat també de la vida i els cenacles literaris, viu al seu poble, on re- genta una petita empresa de material per a la construcció, ocupació que alterna amb una constant activitat poètica: «Es- tic, des de fa uns anys, decan- tat de tot, que no vol dir desen- cantat, ¡eh! Continuo escrivint. Precisament, els meus dos dar- rers llibres són editats a Valèn- cia. Un, *L'ull dels clapets*, a 3i4, que vaig presentar a la Fi- ra del Llibre, i l'altre, que deu

estar a punt d'aparèixer, *Trans- parència*, a la Forest d'Arana.

I ara estic acabant un projecte que port treballant molts anys: els vint anys de vivències sobre el món cinematogràfic que he viscut i que es dirà *Vols des d'Orly*. És el meu món poètic del cinema, una poesia amb un sentit narratiu. I d'altra banda, hi ha un altre projecte molt am- biciós que duc entre mans pe- rò que no sé quan l'enllestiré, a partir també de les meves ex- perències i relacions amb el ci- nema, però en narrativa. No se- ran exactament memòries, vaja, sinó testimonis, converses mantingudes amb cineastes com Pasolini, Buñuel...».

Entrevista a Francesc Moll i Ferrer

«En Xesc sifoner»

El nostre personatge de fent una volta per la vila no necessita cap presentació. Qualsevol campaner, i molts de fora el coneixen. Nosaltres, però, hem volgut saber un poc més d'aquest home que al llarg de 38 anys deu haver voltat tot el poble un parell de mils de vegades.

Nom Francesc Moll i Ferrer, té 58 anys encara que no

els aparenta i tothom el coneix com En Xesc es sifoner.

Quan començam a parlar amb ell, un dissabte horabaixa, ens diu que va néixer a Campos i llavors es defineix com un «mallorquí autèntic», fill de pares campaners i dedicats al noble ofici del conreu de la terra.

Ressò: Quins estudis teniu l'amo en Xesc?

Xesc: Estudis, estudis, tenc els elementals, però sempre m'ha agradat molt llegir, com podeu veure llibres en tenc molts, calcul que n'hi ha per valor de més de mig milió de pessetes.

-Quines són les vostres afeccions?

-Afeccions no en tenc massa, pintura el futbol és el que més i també fer un truket per passar la vetlada amb un parell d'amics. Jo com a bon campaner som del Campos i també del Mallorca, dels equips de per aquí endins el meu és el Bilbao.

-Quina casta de música us agrada?

-Música m'agrada tota, ara pensau que quan jo era jovenet em volien fer cantador, vaig arribar a aprendre solfa i tot, anava amb dos mestres, un de molt de jovenet (En Jaume Murer) i l'altre més granat (l'apotecari Rosa), un volia que cantàs amb una orquestra, i l'altre que cantàs al teatre, però llavors em va arribar l'hora de fer la mili i em vaig haver d'embarcar cap a Àfrica a veure els moros; quan vaig tornar del servici el murer ja havia trobat na Nita Pons. L'apotecari Rosa encara em va anar darrera una temporada però jo ja havia refredat molt i ho vaig deixar córrer.

-Heu dit que teniu molts de llibres, però quines són les lectures que més us agraden?

-Idè les d'història, les de

naturalesa. Som molt afeccionat a fer col·leccions, per aquí tenc La història de Mallorca que són deu toms, el darrer que he comprat es diu Mallorca desde el aire, un llibre molt guapo.

-Ens han dit que també us agrada l'astronomia, és veritat això?

-Ja ho crec, aquí en tenc un (el té damunt la camilla) d'un tal Sagan, és un bon astrònom, m'agrada molt llegir aquest autor.

-Heu fet sempre de sifoner?

-No, quan era al·lotellot vaig fer de teuler a ca n'Amorós, però poc temps.

-Si no haguessiu fet de sifoner que us hauria agradat fer?

-És mal de dir, pintura de picapedrer. Jo vaig començar a fer de sifoner perquè un dia l'amo dels Gómeles va fenir a ca nostra (a ca sa verdurera que li deien) i va demanar a ma mare si no coneixia cap jovenet que volgués fer de sifoner, però (va seguir ell) hauria de ser jove i si pot ser mallorquí. Ma mare tot d'una li va respondre «ja vos en sé un, el meu fill que té 16 anys». Així va començar i de llavors ençà no he tengut mai pensaments de baratar de feina. És una feina que m'agrada i que amb el temps ha canviat molt, pensau que quan vaig començar repartia el gel amb una bicicleta i un carret, llavors ja va venir el carro i la bistia i més tard els camions. N'he

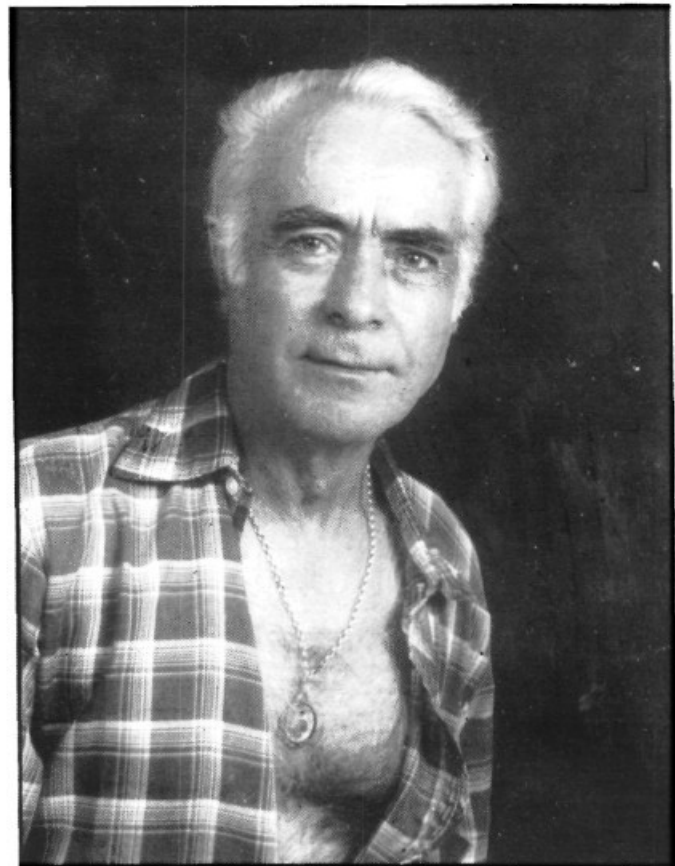

FOTO: VIDAL

vistes moltes.

-Sabem que amb els cavalls us varen passar algunes anècdotes, per què no ens conta quaique cosa d'això?

-Hi vaig repartir molts d'anys amb el carro, i durant aquests anys vaig manejar quatre animals, n'hi va haver de tota casta, de bons i de no tan bons. El darrer que vaig manar era un cavall roig i estava tocat del cap, es feia molta por, pensau que una vegada em va fugir de devers les escoles, i per avall s'ha

dit, no es va aturar fins que el carrer no es va acabar i el carrer s'acabava a cals felanitxerets, el cavall em va fugir i jo darrera, però ell feia més via, vaig trobar el carro defora i l'animal estès dins la casa, podeu pensar quina cara va fer la madona. A partir d'aquest dia vaig dir a l'amo «no vull pus animals d'aquesta casta, el cavall que el se menguin els ciutadans», i és que no guanyaves per sustos, em va fugir quatre vegades i sempre queia, crec que era boig.

Concurs de Redacció -Festes de Primavera-

«Els nostres Padrins»

Avui, després de dinar, em sentia molt plena havia menjat molt i em pareixia estar dins un globus. No sabia que fer ni tampoc on posar-me. La mare va voler que l'ajudàs a llevar la taula. A mi la veritat no em feia cap gana. Però ho vaig fer.

Després d'això ja tornava esser a la mateixa situació que abans. Però de sobte i amb un obrir i tancar d'ulls, se m'ocurriren varies coses amb les quals podia passar el temps. Una d'elles, la que em va agradar més, fou la d'anar a casa de la meva padrina, el pare i la mare ja tenien intenció de dur-m'hi perquè ells havien, com sempre, d'anar a una festa, i no em volien. Així que sense

voler-ho em vaig adavantar a les seves intencions. Però la veritat és que a mi no em sabia gens de greu quedar-hi ja que sempre em contava coses interessants mentre que jo admirava la seva sabiduria.

La meva padrina és una dona que té la cara molt ruada. La mare em diu que és el temps que ens passa per damunt i a uns els fa créixer i els altres els fa aquests petits solcs. A mi quan em deien això no ho comprenia massa, perquè el temps per mi em semblava una cosa de ploure o de fer sol. Però segons la mare eren els anys que passaven.

Bé, com deia abans, vaig anar a casa de la meva padri-

na. Ella acabava d'agranar la cuina però la idea de que quedàs allà li va parèixer bé. Llavors ella es va posar a fer randa mentre jo jugava amb una pepa que tenia allà. Sense més ni manco ella em va contar coses de la seva llunyana infància, em digué que quan era com jo li agradava jugar amb les pepes, llavors em digué que les pepes d'abans solien ésser de cartó, i en canvi ara eren de plàstic i amb menys valor que abans. Després em va contar que en el seu temps s'usaven molt les gloses, que estaven inventades per unes persones anomenades glosadors. Cavil·lant un poc la padrina me'n va dir unes quantes, i són així:

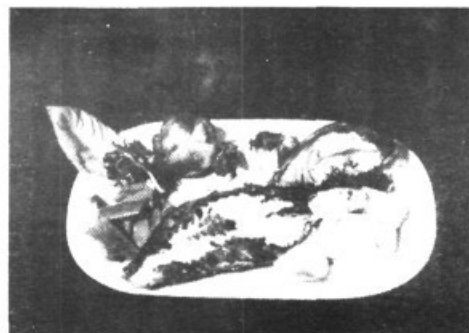
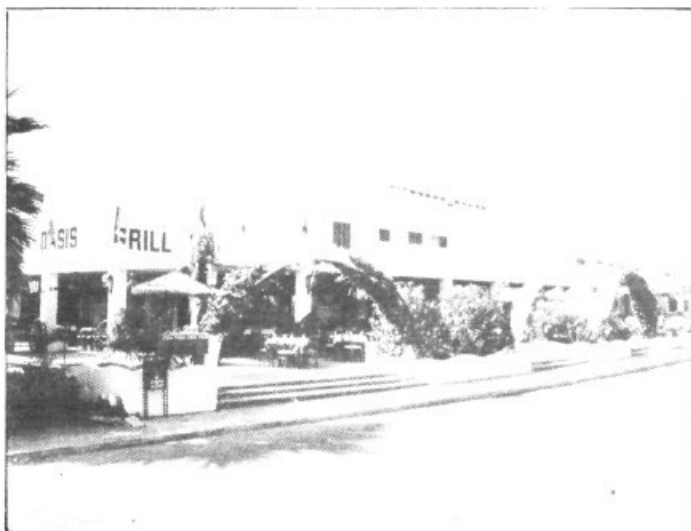

Al·lota em vols guardar un bovet de bona casta que per pastura li basta un radolet com la mà.

Qui té set i va a la guerra i no n'hi ha, que ha de fer enviar-mos si convé Sant Josep aigua a la terra.

Anava passant el temps i aviat vaig sentir el renou del cotxe del meu pare que venia a cercar-me. Jo me'n vaig anar tota contenta d'haver passat aquells moments esplèndits amb la companyia de la meva padrina.

Restaurante OASIS

Avinguda Safari, s/n. - Cala Millor

CUINA INTERNACIONAL I MALLORQUINA

-Com et pareix que t'haurà anat aquest curs?
 -Quines creus que duràs suspeses?
 -Els resultats d'uns estudis depenen de molts de factors però els més importants són dos: l'estudiant i el professor.
 Quina d'aquestes dues parts, segons tu, ha fallat més a aquestes assignatures?
 -Per què?
 -Què faràs aquest estiu? A on el passaràs?
 -T'hauria agradat més passar-lo d'una altra manera?
 Quina?

**ANTÒNIA GINARD
 PUIGSERVER, 13 anys. 8^a
 EGB.**

-Molt bé.
 -Cap
 -No ha fallat ningú
 -Perquè tothom s'ha portat bé.
 -Divertir-me per Sa Ràpita.
 -Viatjant. Anar a Miami, a Hawai-Bombay (Són dos països...)

**FRANCESCA PORQUER
 MANRESA. 15 anys. 1^a
 BUP.**

-Malament.
 -Llenguatge, Naturals i potser Matemàtiques.
 -Un poc per hom.
 -Jo, perquè hagués pogut estudiar més i els professors

també ho podrien explicar un poc més bé i amb més paciència.

-Estudiar pel setembre i passar-ho bé un poc per Campos i per Sa Colònia.

-M'agradaria més no haver d'estudiar i poder viatjar per exemple a Califòrnia.

**FÀTIMA POMAR OLIVER. 14 anys. 7^a
 EGB.**

-Bé.
 -Cap.
 -No ha fallat ningú.
 -Vaig un mes a Irlanda per practicar anglès.
 -No.

**LLUÍS BARCELÓ
 SÀNCHEZ. 11 anys. 6^a
 EGB.**

-Bé, a mitges.

-Socials i pus.
 -L'estudiant.
 -Perquè cada dia hem de donar la lliçó i qualque vegada no la sé.

-Aniré a natació, a futbol, a repàs i faré un poc de feina amb mon pare.

-Anar al campament i anar a vela.

**CRISTINA MORIEL
 GUARDIA. 11 anys. 6^a
 EGB**

-Molt bé.
 -Cap.
 -Ningú.
 -Aquest estiu estudiaré solfeig, a Campos.
 -Sí. Sense estudiar. De vacances per Màlaga.

**INÉS MORIEL GUARDIA. 14 anys. 7^a
 EGB.**

-Malament.
 -Matemàtiques, Socials i Naturals.

-Es pot dir que les dues. Per una part que no he estudiat massa. Però a l'altra part tampoc es compleix així com toca, perquè, per exemple que et perdin un control tampoc demostra massa responsabilitat.

-Passar-m'ho bé, un poc de feina i un poc de platja.

-Sí. M'agradaria anar, per exemple, al Caribe.

**Mre JESÚS GINARD. 13
 anys. 8^a
 EGB**

-Bé.
 -Per ventura Llengua Castellana.
 -L'estudiant.
 -Perquè no he estudiat gaire.

-A ca nostra. Faré el betzol.

-Sí, anant de viatge cada dia.

**EMILI CÀRDENO
 DURAN. 13 anys. 6^a
 EGB**

-Bé.
 -Anglès
 -L'estudiant.
 -Perquè no he estudiat abastament.

-Estudiar, anar a repàs i un poc de feina.

-Jugant, sense haver d'estudiar.

M' AMPARO OBRADOR.
14 anys. 8ª EGB.

- Bé.
- Cap
- No ha fallat res.
- Tenim molta compenetració els professors i jo.
- He d'anar de viatge a Itàlia.
- Sí. Sí, ens deixassin sortir cada vespre.

RUBÉN GARCÍA SANCHO. 13 anys. 8ª EGB.

- Regular.
- Matemàtiques i Socials per ventura.
- L'estudiant
- Perquè no he treballat gaire.
- Prendre el sol i les mosques. El passaré a la platja. Tal vegada aniré a Astúries.
- No. M'agrada molt així.

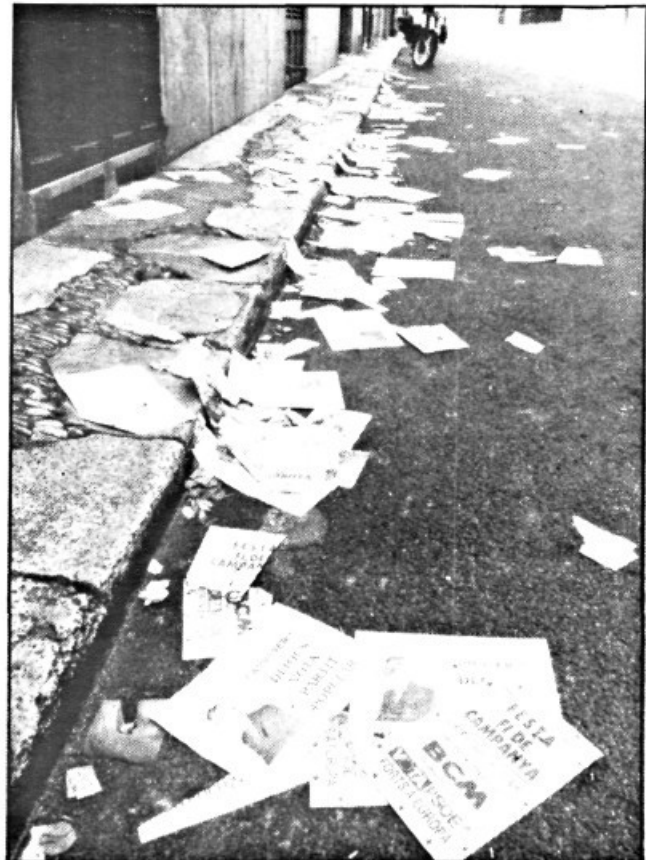
JERÒNIA LLADÓ CAMPOS. 11 anys. 6ª EGB.

- Normal.
- Matemàtiques.
- Tots dos.
- El professor posa l'exàmen difícil i jo he estudiat poc.
- Feina i jugar. A Campos.
- Sí. Anant a l'estranger.

DAMIÀ MULET VANRELL. 13 anys. 7ª EGB.

- Bé.
- Matemàtiques.
- L'estudiant.
- Perquè no he estudiat.
- Aniré a nedar. A Campos.
- Sí. Anar de viatge.

«Paisatges» electorals

Aquests «paisatges» electorals fan pensar amb allò que més d'una vegada hem sentit dir: «Fes el que jo et dic i no facis el que jo faig».

Aquesta brutorada electoral pels carrers no agrada a ningú. Però tenim por que ho seguirem patint. I si no volem acabar dins una soll, hi haurèrem de posar remei.

Salut i Benestar

a càrrec de Na Flo

Tú, qui pateixes de reumes, colesterol, càries, res-trenyement, grip, depressió nerviosa, bronquitis, tumors, obesitat, artritis, morenes, cansament, acne, angines, tu qui esperes infant, que alletes, que t'han operada..., m'has demanat que et reveli un parell de secrets.

Escolat'm bé: l'únic i sol secret és aquest: el teu cos ha estat fet perquè visqui sa des del dia de la teva concepció fins al de la mort. Si estàs malalt, vol dir que no n'has tengut esment com hauria tocat.

T'explicaré una noció elemental fàcil d'entendre: una bona higiene alimentària és una manera d'alimentar-te que, tot donant-te allò que el teu cos ha de mester (pròtids, lípids, glúcids, vitamines, minerals, aigua, etc.) et permet de digerir-ho i assimilar-ho sense fatiga i d'aprofitar al cent per cent allò que ingerixes.

És clar que el foie-gras o els ous frits o la porcella rostida o una ensaimadeta amb nata no et mataran cop en sec, però pair aquests aliments demana un gran esforç a l'organisme, esforç de l'estómac, de l'intestí, del fetge, dels ronyons, etc. I et penses que el teu cos, al cap de vint, trenta, quaranta anys de treballs forçats serà tan resistent com hauria d'esser? Sobretot si, per acabar-ho d'adobar, no li dones la manera de reconstituir-se. I és aquí on apareix el desequilibri, que pot esser enorme, entre allò que demanes al cos i allò que el cos et pot oferir. Un desequilibri que pot esser tan gros que et dugui a la malaltia i a tot el seu acompanyament de misèries més o manco suportables.

Tot el que ara t'exposaré és un resum de resums, el resultat de mig segle d'estudis fets per centenars de científics, tant en laboratori com

en el terreny humà. Et donaré, no l'explicació de tot ple-gat (això pot venir més en-avant) sinó el costat pràctic. Així sabràs què és indispensable per al cos i què li és nociu. Si tot això t'interessa, podrem mirar de trobar-nos pel setembre per fer un cur-set teòric i pràctic de cuina sana, cuina «Salut i Benestar».

Pots començar a donar aquesta casta d'alimentació a un infantó des que el desma-mes (4, 5, 6 mesos).

Com més anys tens, més progressiu ha d'esser el canvi que t'imposis, en mesos, o més i tot si veus que és necessari. No violentis mai l'organisme.

Pots retallar aquestes dues pàgines i aferrar-les a la porta del frigorífic

Regla número 1: ALIMENTACIÓ BIOLÒGICA

Els productes que consumiràs han d'esser tan frescs com puguis i nets de tot producte químic.

Regla número 2: SIMPLICITAT

Com més simple, cruu i natural sigui allò que cuines i menges, més sa estaràs.

Regla número 3: VARIETAT

Com més variaràs els menús, més poc perill hi haurà de carències.

Regla número 4: AIGUA!

Pensa sempre a beure, tan sovint com puguis, entre menjades.

Regla número 5: REGULARITAT

No mengis entre menjades: deixa reposar el sistema di-gestiu.

Regla número 6: PLAER

Que t'agradi allò que men-

ges, assaboreix el que men-ges, menja a poc a poc, mas-tegant bé.

I QUÈ MENJARÀS?

SAL.- marina no refinada; no n'abuseu.

CARN.- magra, pujada amb aliments naturals; un o dos pics la setmana.

PEIX.- dues o tres vegades a la setmana.

OUS.- cruus o passats per aigua (el vermell ha d'esser moll); tres o quatre la setma-na.

LLEGUM.- llenties, ciu-rons, soja, mongetes...; el llegum es menjarà amb ce-reals; dues o tres vegades la setmana.

LLETATGE.- llet, format-ge, iogurt, formaget, flam, etc., tot descremat: un o dos pics al dia (o tres o més per als infants).

FRUITA.- del temps. La menjaràs com a primer plat, o bé entre menjades. Dues o tres vegades al dia.

FRUITA SECA DOLÇA.- prunes seques, figues, dà-tils, albercocs...; segons les teves necessitats d'energia.

VERDURA.- crua (en trempó); una o dues vegades al dia. Cuita: o bé al vapor, o bé a foc molt suau, amb el seu brou. Una vegada o dues al dia.

SUCRE O DOLÇ.- no refi-nat: mel no encalentida, fructosa, sucre roig, xarop de canyamel, concentrat de poma, etc. No n'abusis.

CEREALS.- tots integrals, frescs (que el gra viu no faci més de vuit dies que l'han mòlt): arròs, blat i fa-rina de blat, civada fajol (en castellà «sarraceno»), mill o blat mil (en castellà «mijo»), ordi, sègol (Cast: «centeno»), blat de les Índies, etc. Ho consumiràs cruu i mòlt de l'hora, o bé posat en remull durant 24 hores, o bé cuit a foc suau, o bé germinat, o bé en

forma de pa, de galletes, etc. Has de mastegar!!! Dues vegades per dia o més, segons les necessitats.

MATÈRIES GREIXOSES: absolutament i únicament:

* **Olis verjos premsats en fed (rics en vitamina F): oli de sèsam, oli de germen de blat:** 2 cullerades per dia.

* **Lecitina de soja:** 1 o 2 cullerades de cafè per dia.

* **Fruita seca oleaginosa crua.-** Nous, 4 o 5 per dia. Llavors de lli, 1 o 2 c. cafè per dia. Llavors de gira-sol cures, sense clovella, 1 c. sopa/dia.

És important que compren-guis que aquestes xifres són completament aproximatives, que depenen de la teva edat, de l'activitat física, del teu pes, del temps que fa, etc. Aquests productes són tots extremament rics en calories i, maldament siguin absoluta-ment indispensables, tu mateixa hauràs d'equilibrar-te el règim. Alerta! No és que hakis de prendre cada dia les quantitats de cada producte: les has de combinar les unes amb les altres, variant-les.

Tots els altres olis verjos de primera pressió en fred (oliva i d'altres) i tota altra fruita seca oleaginosa crua (olives, avellanes, ametlles, pinyons, cacauets, anacards, cocos festucs o pistatxos...) no et faran mal, però no seran mai tan rics en vitami-na F com els olis i la fruita que hem citat més amunt.

Si tens la sort de trobar oli de gira-sol verjo de primera pressió en fred, o oli de lli, diguem-ho tot d'una, perquè, juntament amb el de germen de blat, són els reis dels olis. **Alerta!:** aquests olis i aques-ta fruita seca, perquè no per-din la seva qualitat, no els has d'encalentir mai a més de 40 graus. Si has de fregir, utilitza olis refinats ordinaris.

(Continuarà el mes d'Agost.)

Club Utralleugers Campos

Organitzat pel CLUB ULTRALLEUGERS CAMPOS i amb la col·laboració de la Caixa de Balears «SA NOSTRA» i distintes firmes comercials, el passat dia 21 de Maig va tenir lloc en les instal·lacions del Club, la celebració del 2^{on} aniversari de la seva fundació, amb una exhibició d'Aeromodelisme, Utralleugers i Ales Delta «TRIKES» amb assistència de gran públic i la participació d'un bon nombre d'Aeromodelistes i Pilots d'Utralleugers d'altres Clubs, on es va poder apreciar la bona habilitat dels concursants.

Una vegada acabat el festival, hi va haver un dinar de companyonia entre tots els pilots i els seus acompanyants.

FOTO: VIDAL

Mitjançant aquestes línies, el Club ULCA expressa el seu agraïment a totes les persones i entitats, que amb la seva

ajuda fan possible que cada any aquest modest Club pugui celebrar aquests festivals en bé de la joventut amant de l'es-

port aeri.

També fa una crida a l'afició perquè actes com aquest no decaiguin.

ULCA

Radioafccionats

Grup Transmissions

El passat dia 30 d'abril es va celebrar la tercera caça de la guineu d'Ones Il·lenques, en el terme municipal de Santanyí. Felicitam els companys de Santanyí per l'entrega d'una emissora al primer classificat i per entrega de diversos trofeus als cinc següents classificats, més un clauer a tots els assistents. També es va fer entrega d'una placa commemorativa a l'Excel·lentíssim Ajuntament de Santanyí, a Felip Vich de Ca'n Pastilla i a Arnau Perelló de Campos en representació del «Grup Transmissió d'Ones Il·lenques», per la qual cosa quedam molt agraïts.

Us recordam que el pròxim concurs de radiolocalització serà dia 15 de juliol a Porto Cristo.

La classificació del concurs de Santanyí va ser la

següent:

- 1er Antoni Bujosa, Campos.
- 2^{on} Guillem Garcies, Campos.
- 3er Josep Sureda, Porto Cristo.
- 4^{on} Francesc, Porto Cristo.
- 5ª Pere J. Suñer, Campos.

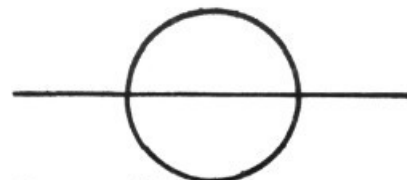
Varen participar un total de vint concursants de diverses localitats de l'illa. La classificació general queda de la següent manera:

- 1er Antoni Bujosa, Campos.
- 2^{on} Gabriel Sacares, Campos
- 3er Pau, Inca.
- 4^{on} Joan Moll, L' major.
- 5ª Antoni Moll, Santa Maria.

Felicitam als guanyadors i organitzadors del concurs.

Grup Radioafccionats de Campos

Pla Focal

Curset pràctic de fotografia

Han arribat l'estiu i les vacances i Call Vermell Ràdio també ha posat punt.

Com sabeu, el plantejament d'aquest curset està basat en la col·laboració amb el programa del mateix nom d'aquesta, la nostra emissora.

Per tant, durant aquests mesos també ferem un descans.

Tornarem seguir els «rollos» tan prest com Call Vermell torni posar-se en marxa.

Mentrestant aprofitau bé aquests dies tan llargs, tan assolellats, el bon temps, els colors vius de les platges, les pells torrades, el viatge de vacances o... per què no? les messes de les ametlles o de les tàperes... hi ha milers de temes per fer milers de fotos.

Recordau però que el vertaderament interessant no és fer més i més fotos sinó fer bones fotos.

Endavant idò. Bon estiu i...
Bones fotos!

Antoni Prohens i Vidal

Entrevista a Damià Andreu Verger: segon classificat als jocs escolars d'escacs de Mallorca

El jove campaner, Damià Andreu Verger, va participar a la fase insular dels jocs escolars de Mallorca que es va realitzar a Ciutat els passats mesos d'abril i maig, després d'haver quedat el primer a la fase comarcal celebrada a la nostra vila. (Cal remarcar que el segon va ser N'Antoni Burguera, també campaner). A Palma en Damià Andreu va quedar el segon de la seva categoria (hi havia les categories d'EGB i de BUP), el que li ha permès participar a la fase balear, disputada els passats dies 9, 10 i 11 a Maó.

RESSÒ ha cregut convenient mantenir una xerrada amb aquesta jove promesa de l'esport campaner.

- Damià, a quina edat vares començar a jugar a escacs?

- Quin va esser el primer torneig que vares jugar?

- Has hagut d'entrenar-te i estudiar molt per poder arribar al teu actual nivell de joc?

- La participació als tornejos organitzats pel club Foment de l'Escacs de Campos i a la lliga de 3^a de l'any passat ha estat decisiu per la teva bona forma d'enguany?

- Et va costar molt quedar el primer a la fase comarcal?

- I classificar-te a la fase mallorquina?

- Quants de punts vares fer en cada cas?

- Com has quedat a la darrera fase, la que vares anar a jugar a Maó?

- Era molt més alt el nivell de joc a Maó que a Ciutat?

- No et va perjudicar bastant el sistema de joc de Maó? Això d'haver de fer dues partides apenes arribar del viatge, el ritme

de joc tan ràpid, i sobretot, el no fer distinció entre les edats, com passava aquí a Mallorca?

- Quins són els teus jugadors preferits a nivell mundial?

- I dins Campos?

- Quins altres jugadors joves creus que poden tenir futur dins el món de l'escacs?

- Quin consell donaries als al·lots que vulguessin començar a practicar aquest esport a nivell competitiu?

1.- Aproximadament als nou anys.

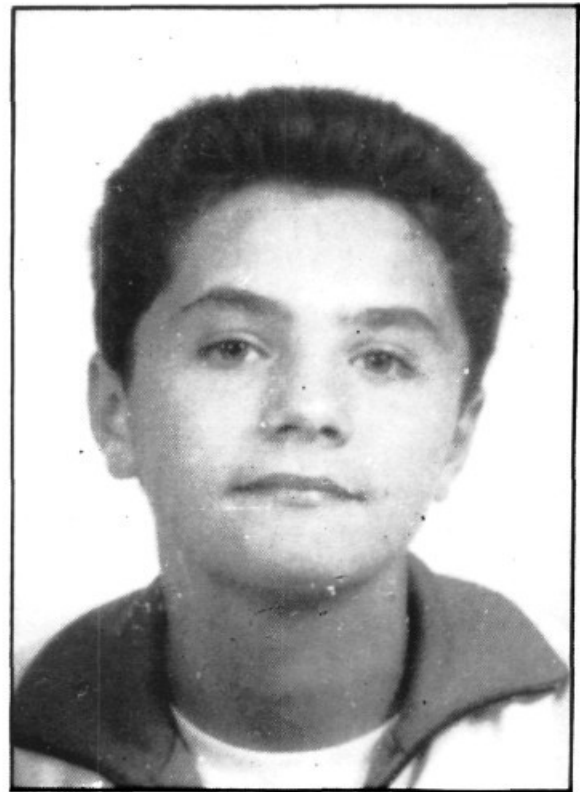
2.- Va esser un torneig social de la fira d'agost de partides ràpides (a 5 minuts) d'escacs, que es va celebrar a l'any 87.

3.- Sí, perquè fa devers dos anys jo no jugava ni la meitat de bé que actualment, i això no és degut més que a haver jugat moltes partides i passat moltes hores practicant.

4.- Sí, i també ha estat la base per la meva constància en els escacs, el que vol dir que pens continuar participant en aquests tornejos i a la lliga de la propera temporada.

5.- Quedar classificat entre els sis primers, que eren els que anirien a la fase insular, no era molt difícil, ja que només érem jugadors de Campos i Felanitx; si més no, fou una mica més disputat el quedar primer, però el que importava era que havia quedat classificat.

6.- Això ja fou molt més difícil, ja que vaig haver de jugar amb participants de tota Mallorca, molts dels quals tenien un nivell de joc molt elevat, però vaig estar molt satisfet quan després de dos anys d'interessar-ho, vaig quedar classificat al segon dels infants i el 10^a de la gene-

ral.

7.- En la fase comarcal en vaig aconseguir 5'5 de sis rondes, i a la fase insular vaig fer 4 punts també de sis rondes a sistema suís.

8.- Vaig guanyar dues partides, en vaig perdre tres i vaig fer unes taules, és a dir, dos punts i mig de sis rondes.

9.- Sí, perquè allà jugàvem els que havíem quedat seleccionats en dues classificacions, i això induïx que el nivell d'aquests jugadors era el més alt, en canvi a Ciutat n'hi havia que amb claredat és diferenciaven del nivell de joc dels primers.

10.- Un poc, perquè vàrem fer moltes partides en poc temps i després de guanyar-ne una, ja et podia tocar amb el millor jugador.

- Era molt diferent: a Mallorca jugàvem les sis partides en un mes aproximadament, en canvi a

Maó les vàrem jugar en tan sols dos dies i mig; a conseqüència d'aquest poc temps vàrem haver de jugar les partides amb només una hora per cada participant, el que feia accelerar enormement el ritme de joc i perjudicava en quant a la qualitat de les partides.

11.- En Morphy i n'Steinitz com a precursors dels jocs oberts i tancats respectivament i en Karpov i en Kasparov pels seus «matchs» tant interessants.

12.- En Toni Ballester, en Francesc Pomar, en Joan Pomar i en Miquel Ollers pel seu bon joc i dedicació als escacs.

13.- En Pere López, en Toni Burguera i en Miquel Mulet, però també tots els que hi possin interès i molta constància.

14.- Que s'ho agafin amb molt d'interès i que no es desanimin al principi que siguin constants.

Jaume Lladó

Sensacional actuació de les atletes del Migjorn en els campionats de Balears d'atletisme

El passat 3 de juny varen tenir lloc a la pista «Principes de España» de Palma, els campionats insulars d'atletisme de pista per a cadets, infantils i alevins. La gran novetat d'aquests campionats era que per primera vegada sortiria d'ells una selecció de Mallorca (integrada pels campions) que anirien a competir al campionat de Balears que es va disputar a Menorca els dies 10 i 11 per a infantils i cadets.

Pel que fa les atletes del Migjorn, classificades per l'insular, una vegada passades les fases eliminatòries van obtenir una bona actuació les nines aleví i millor encara les infantils i cadets. A alevins es van aconseguir dues victòries a càrrec d'Antònia Obrador a la prova de 60 m.1. i de l'equip de relleus de 4x60 integrat per: Mª Antònia Rigo, Mª Gabriela Manresa, Mª Pilar Mas i Antònia Obrador, i además un tercer lloc de Mª Pilar Mas a la prova de 2.000 m.1, a infantils Margalida Vidal, una atleta de Porreres dins l'equip, aconseguia una gran victòria en la carrera de 2.000 m.1., a cadet, 3 atletes aconseguiren ni més ni manco que quatre campionats, Isabel Duran a la prova de 3.000

m.1., Maria Barón a 100 i 300 m.1 i Fàtima Barceló campiona a 300 m. tanques i subcampiona de 100 m. tanques.

La gran actuació d'aquestes tres atletes les va dur al campionat de Balears en el qual també hi va participar la infantil Margarida Vidal.

A Menorca, la superioritat dels mallorquins per damunt d'eivissencs i dels propis anfitrions, les atletes del Migjorn repetiren victòries (a pesar de l'esglai de la lesió de dijous de Maria Barón) (gràcies a la doctoresa Margarita Ginard) o sia que. Margarita Vidal campiona de Balears infantil de 2.000 m.1., Isabel Duran campiona de Balears de 3.000 m.1. cadet, Fàtima Barceló campiona de 300 m. tanques, subcampiona de 100 m. tanques i Maria Barón doble campiona de Balears a 100 m.1. i 300 m.1.

Però no acaba aquí la cosa Fàtima Barceló i Maria Barón, per marques aconseguides (a la pista a vegades no basta guanyar) han estat seleccionades per a participar al campionat d'Espanya representant a Balears, pel que pareix, van a competir

per aquest motiu durant una setmana aproximada- ment a Madrid. ENHORA-BONA

DROGUERIA - FERRETERIA

CA'N ROS

Articles de Regal

Electrodomestics

Distribuidors PHILIPS

C/. Obispo Talladas, 1
CAMPOS

**TALLERS
NEUMÀTICS
I EQUILIBRATS**

MIQUEL BORDOY

SERVEI:

MICHELIN I GOODYEAR

**VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS**

C/. Victòria, 57
CAMPOS

Tel. 65 21 93
Part. 65 04 63

Juvenils C.D. Campos Campos de Preferent

Mediocre, o algun dels seus sinònims són els adjectius amb els quals es pot qualificar la temporada que han realitzat els juvenils del C.D. Campos.

La tercera posició que han obtingut al final de la temporada no respon en absolut a les possibilitats de l'equip. S'esperava més d'aquests al·lots, ja que la qualitat no en mancava gens però la irregularitat, les lesions i les inoportunes cessions d'alguns jugadors al Campos de Preferent, varen rompre les magnífiques expectatives que abans de començar la temporada apuntaven cap a la consecució de l'ascens sense cap mena de problema.

La temporada va començar molt bé, aconseguint quatre victòries en igual nombre de partits, però un injust empat con-

tra el Petra, que al final seria el destacat campió, i dues derrotes a Capdepera contra l'Escolar i a Inca contra el Beat Ramon Lull, varen ser els encarregats que baixàs molt el rendiment de l'equip. Quan aconseguiren refer-se i sortir d'aquesta crisi de joc el Petra ja s'havia escapat definitivament, només quedava l'opció de desbancar l'Escolar de la segona posició, però quan estaven a punt d'aconseguir-ho una derrota a Cardassar, a dues jornades del final, va separar els nostres al·lots i l'enyorat ascens, de res va servir la desesperada victòria per zero a tres al camp dels murers en la darrera jornada. L'any que ve amb nous entrenadors es tornarà a cercar l'ascens amb més ganes que mai.

Biel Huguet

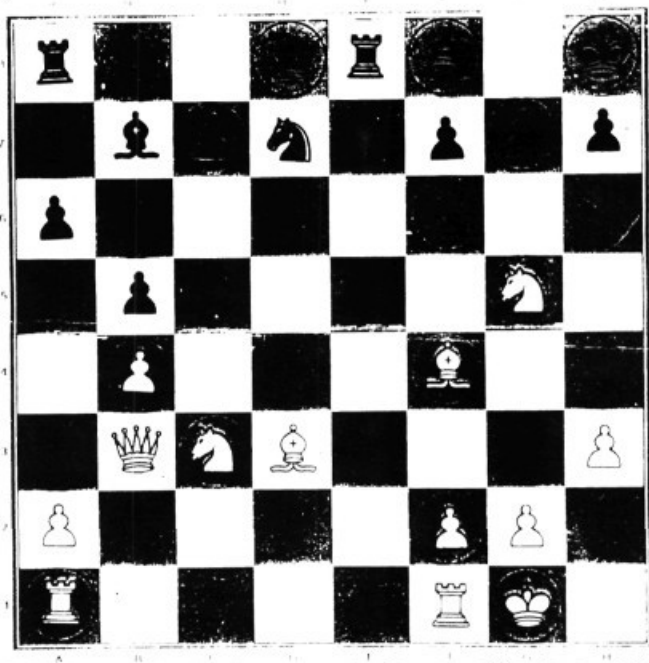
La primera fase de la competició va ser desastrosa i el mal joc de l'equip es va veure culminat amb la consecució de la darrera posició a la taula classificatòria. Van canviar l'entrenador, però ja era massa tard i no es podien esperar miracles. El felanitxer Joan Tauler es va fer càrrec de l'equip i va aconseguir aixecar un poc la moral dels jugadors a la vegada que els resultats van acompanyar. Es va sortir de les darreres posicions i finalment la cinquena plaça, començant per darrera, fou la classificació aconseguida. Encara es desconeix si baixaran a

primera regional o quedaran a preferent. És una cosa deplorable que un equip després d'un mes d'haver acabat la competició no sàpiga si baixa o no. Per saber-ho estan pendents de si el Badia de Cala Millor baixa i si a la promoció de tercera puja un o dos equips illencs, si ocorre això el nostre club quedarà un any més a preferent.

Esperam que així sigui ja que d'ençà que es va fundar la categoria, el Campos s'hi ha mantingut sempre i és, per tant, l'equip més veterà.

Toni Roig.

Problema d'escacs

Juguen les blanques i guanyen amb quatre moviments. (Solució: veure el núm. 11 de RESSÒ)

La solució del problema del mes passat és una de les tres següents:

1) D x f7+ — Rh8
Df8+ — Rh7
T x b7+ — Tc7
T x c7++

2) Dxf7+ — Rh6
Df8+ — Rg5
Df4+ — Rh4
Dh8++

3) Dxf7+ — Rh6
Df8+ — Rh5
Pg4+ — Rh4
Df6++

Julià Mascaró

Teulera CA'N BENITO

Es necessita jove de 16 anys per fer feina a la Teulera
Informació a la mateixa Teulera

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n CAMPOS Telf. 65 09 06

Joieria - Rellotgeria

SANT JULIÀ

Joies Fuscai

C. A. Vives, 26

CAMPOS

Tel. 65 11 70

Sopa de lletres: Dins aquest embull de lletres podeu trobar-hi sis noms de classes d'ametles.

I M J O R D I C A S I
 V I N R A E M A N O T
 E L U H A T G N O S A
 R Z A T I U D A R I N
 D A O Y N L T L O N A
 E P B M J I A Q U I R
 R U L L A S T R E P U
 E R R U S S Z O L L O
 T K H O R R A C E H C
 A S D E Y N P A R E M

Endevinalla:

Un arbre en el món hi ha:
 no té arrels, soca ni branques
 i ple de fulles està.
 El qui ho endevinarà
 sense haver de cavil·lar,
 enteniment, no n'hi manca.

Sol·lucions al passatemps del número anterior:

-Endevinalla: És una gerra («té coll i no té cap, té cul i no té forat...»)

URT OSSIDROB
 LADWTDIHKLI
 FRALANIMPRE
 PLEDEJUZKEO
 RTRRGIMSSUT
 NEAEDIMQUEN
 VWVRRROCABLA
 RMFESFIBRUJ
 OMARTINENCA
 JOSUXIPLAEL
 AFLEGIHOSUT

Sopa de lletres:

S A C A N O V A M F G S
 P O J K H U Y R T S Z O
 L M N K C R O X N O S N
 A P L S R I K L O N M C
 R X Z V A H F D A T A A
 E E A I V L P L X O Q R
 U M B X Z S A F G N H L
 G L K G F R T Y Y I K A
 I H F D R R W Q T A O R
 F Q U A E X P I P M L K
 S Q B G O A N N M E F K
 E A Q U E L H O P R L H
 S F G U I L A E S N O S

8 Finques Campaneres

(Es Figueral) - (Sa Canova) - (Son Sea) - (Son Catlar) - (Son Sala) - (Son Toni Amer) - (Sa Barrala) - (Son Xorc)

(SOL·LUCIÓ)

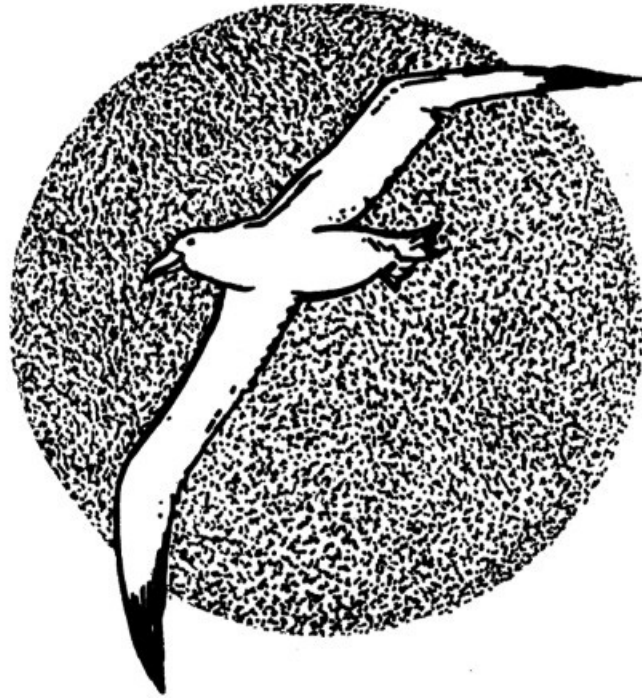
Julia Mascaró

**EN CALLE HISTORIADOR TALLADAS, 1
 ALQUILO LOCAL DE 200 M². CON
 SERVICIOS Y OFICINAS Y
 PISO DE 150 M²**

Informes: Teléfono 65 00 31 (Noches)

Restaurant

PACO'S BRISA

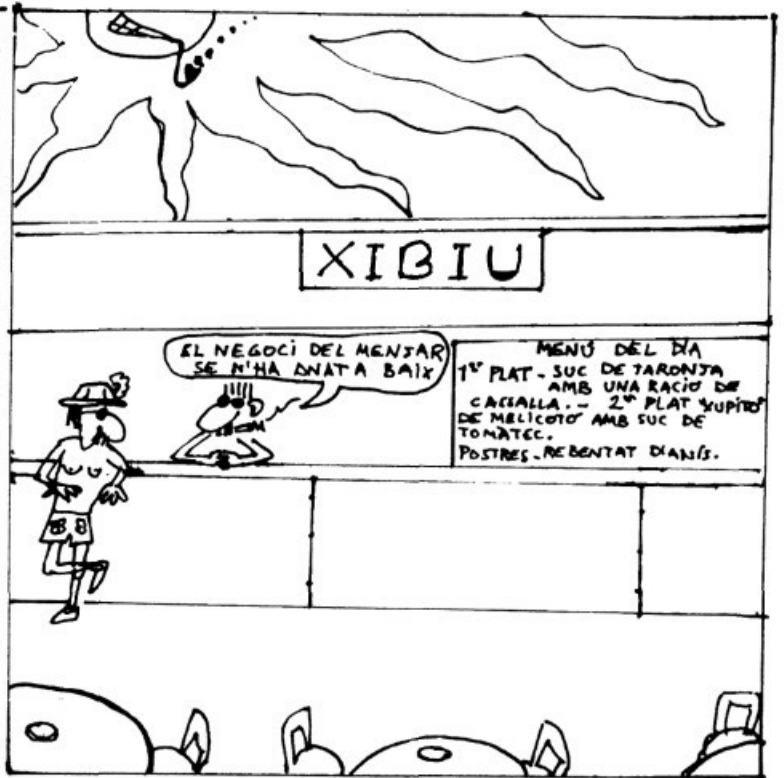

ESPECIALITATS
PRÒPIES
EN CARNS I PEIX
PASTISSOS DE VERDURES

PASTISSERIA CASOLANA
SERVEI ESMERAT

SA RAPITA

Una... d'estiu by PAF

La necessària reforma de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears

Quan es va aprovar la Constitució Espanyola de 1978, els partits hegemònics de les illes Balears (UCD i PSOE) eren partidaris de l'accés a l'autogovern ple per la via de l'art. 151 de la Constitució, desig que canviaren després de la firma dels acords autonòmics de l'any 1981. En aquests acords, es va decidir -i així s'esdevingué- que les Balears accediren a l'autogovern per la via *lenta* -la prevista en els articles 143 i 146 de la Constitució- i que, per consegüent, el seu sostre competencial seria el que estableix l'art. 148 de la Constitució.

Durant els darrers sis anys s'han posat de manifest les insuficiències i deficiències d'un Estatut *atorgat* a les illes Balears i, amés, redactat amb el clixé dels acords autonòmics esmentats abans: avui dia, la Comunitat Autònoma de les illes Balears és l'única Comunitat amb llengua pròpia sense competències en matèria d'ensenyament i de mitjans de comunicació; el període ordinari de sessions del Parlament és tan sols de quatre mesos a l'any; i el pressupost de la Comunitat Autònoma (20.000 milions de pessetes) és inferior al de la Direcció Provincial de Balears del Ministeri d'Educació i Ciència, i semblant al de l'Ajuntament de Palma i els seus ens filials.

Amb un conjunt competencial tan reduït i un pressupost tan exigü, és molt difícil de dur a efecte polítiques pròpies i diferenciades de les de l'Estat -tot i que aquí radica l'essència de l'autogov-

vern-, no solament perquè la Comunitat Autònoma està mancada de la competència principal sobre determinades matèries, sinó perquè de vegades a la Comunitat li falten les competències connexes o instrumentals de la principal, sense les quals no es pot exercitar aquesta darrera. Així, es tenen competències sobre l'ensenyament de la llengua de la Comunitat, però no es tenen competències plenes sobre l'ensenyament, és a dir, sobre l'Administració educativa i el sistema d'inspecció o la verificació de com es professa l'ensenyament en aqueixa llengua, per seguir amb l'exemple. D'aquesta manera, l'Estat es pot permetre el luxe de transferir, via decret de traspassos o via conveni, part de les facultats de gestió dels poders executius que ostenta sobre una matèria i desbordar l'estret marge previst en la norma institucional bàsica de la Comunitat.

La situació actual no sembla sostenible. La realitat del país no permet d'ajornar el tema i l'ampliació de les competències s'imposa com a necessària. Això contribuiria, sense cap dubte, a desprovincialitzar l'arxipèlag, seria un instrument decisiu per aconseguir l'oportuna recuperació i normalització lingüística, cultural i nacional del poble de les illes i permetria d'augmentar el protagonisme de la Comunitat Autònoma dins l'àmbit estatal i l'europeu.

L'esmentada ampliació de competències s'hauria de rea-

litzar mitjançant el sistema que la Constitució considera com a ordinari i ineludible en darrer terme, o sia mitjançant la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que permet d'assumir més ràpidament i amb més gran intensitat el nivell d'autogovern que necessiten les illes Balears. I permet de transformar l'Estatut d'Autonomia en un estatut *pactat* amb l'Estat, la qual cosa no s'aconsegueix, certament, amb les lleis orgàniques no-estatutàries de delegació de competències (art. 150.2 de la Constitució), atès que aquestes són normes unilaterals de l'Estat que poden ser revocades. En elles, l'Estat es reserva la responsabilitat i titularitat darrera de la competència delegada, la qual queda sotmesa a controls més grans per això mateix; a més, el mateix Estat pot cedir només una part dels poders que ostenta sobre una matèria, encara que es tracti d'una competència regionalitzable. La reforma, si arriba el cas, podria estar coordinada amb les de la resta de les Comunitats Autònomes i ésser pactada amb l'Estat, però per satisfer el dret a l'autogovern hauria de permetre la consecució de les competències que ostenten Catalunya, Andalusia o Galícia, homogeneïtzant les competències de les diverses comunitats i fixant d'una vegada per totes quines competències passen definitivament a les comunitats i quines competències resten en poder de l'Estat.

Estam convençuts que aquest és el moment de fer el gran pacte entre les comunitats autònomes (principals interlocutores del procés, per damunt dels partits) i l'Estat, atès que ja s'ha definit el mapa *regional* i sabem quines unitats són les que poden pactar. Això beneficiaria fins i tot el mateix Estat, que no pot seguir sense fixar quin és el model autonòmic al qual es dirigeix. Seria, en fi, una manera de tancar-ne el procés.

Per si això fos poc, aprofitant la reforma es podrien modificar, si es considerés oportú, determinats aspectes organitzatius que en els sis anys d'aplicació pràctica s'han manifestat com a autèntiques traves al funcionament de les institucions de la Comunitat Autònoma de les illes Balears i que són bàsicament resultat dels acords autonòmics de l'any 1981.

Bartomeu Colom
Professor titular de Dret Administratiu de la Universitat de les illes Balears i director de l'Obra Cultural Balear.

Cafè
TURISME

PROHEMA S.A.

Estació Servei núm. 5.512
CAMPOS

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65 00 60 - CAMPOS

El nostre terme segons els aucells

Vidal
CAMPOS

Ha arribat l'estiu. Anem a sa vorera de Mar!
Avui, ses covetes (Foto Vidal)

Restaurant

VORAMAR

ESPECIALIDAD EN CARNES

CHULETON — SOLOMILLO

CORDERO ASADO

MORCILLA Y JAMON DE BURGOS

Avda. Miramar, 36·A

Tel. 64 00 67

**SA RAPITA-CAMPOS
(Mallorca)**